

รายงานการวิจัย

เรื่อง

พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

SAVINGS BEHAVIORS OF HIGH SCHOOL STUDENTS
AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY DEMONSTRATION

พจนีย์ มัยรัตน์

ทุนอุดหนุนการวิจัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2554

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิจัย พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ชื่อผู้เขียน นางพจนีย์ มัยรัตน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (2) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อเปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 1,068 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน (proportional stratified sampling) ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage) หาค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่เริ่มออมตั้งแต่อายุ 5-14 ปี มีการเก็บออมทุกสัปดาห์ หรือแล้วแต่สถานการณ์ โดยจะออมแต่ละครั้งไม่เกิน 100 บาท วิธีการเก็บออมที่นิยมมากที่สุดคือ การฝากธนาคาร

และเป้าหมายในการออมของนักเรียนส่วนใหญ่เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม

2. พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า อายุที่นักเรียนเริ่มออมมีความสัมพันธ์กับเพศ และระดับชั้นที่กำลังศึกษา สำหรับความถี่ในการออมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา ส่วนจำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง และรูปแบบในการออมของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน

3. ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่นักเรียนมีระเบียบวินัยมากที่สุดในเรื่อง เปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อทุกครั้ง รองลงมา คือ เมื่อพบของที่ถูกใจจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ และคิดถึงความจำเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ เมื่อทดสอบสมมติฐานความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียน พบว่า

3.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีระเบียบวินัยสูงกว่าเพศหญิง

3.2 นักเรียนที่มีระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

Research Paper Title Savings Behaviors of High School Students at
Ramkhamhaeng University Demonstration School
Researcher Mrs. Pojanee Maiyarat

In this research investigation, the researcher investigates (1) the savings behaviors of selected high school students at Ramkhamhaeng University Demonstration School (RUDS). Furthermore, the researcher studies (2) the relationships between the savings behaviors of these students and demographical factors. Finally, the researcher compares (3) the degree of disciplined behaviors evinced by these students in the use of money.

Using the proportional stratified sampling method, the researcher selected a sample population consisting of 400 RUDS high school students from a research population of 1,068 students. Using a questionnaire as an instrument of research, the researcher accordingly distributed four hundred copies to the members of the sample population. All copies of the questionnaire distributed to the members of the sample population were returned to the researcher for a return rate of 100 percent. As the instrument of research, the questionnaire utilized by the researcher to gather data was couched at the reliability level of 0.85

Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of frequency, percentage, mean and standard deviation. In hypothesis testing of the relationships between variables, the researcher used the chi-square (χ^2) method. In comparing the differences between means, the researcher utilized the t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) techniques. In cases in

which differences were found at the statistically significant level of .05, the method of least significant difference (LSD) multiple comparison was applied.

Findings are as follows:

1. Most of the students under study had commenced savings behaviors between the ages of five and fourteen. As a function of situational factors, they normally augmented savings on a weekly basis. Each time they augmented their savings they would add no more than 100 baht to the sum of their savings. The most frequently preferred method of savings was to deposit monies into savings accounts at banks. The goals they wished to meet in amassing savings for most of the students under study were to be able to purchase personal items, especially learning materials or collectibles.

2. In regard to the savings behaviors of the students under study, it was found that the age at which they commenced savings behaviors was correlated with gender and level of study. The researcher also found that the frequency with which these students engaged in savings behavior was correlated with the level of study. The amount of money saved each time savings were augmented and the pattern of savings behaviors were determined to be correlated with the level of study and the average monthly income of these students.

3. Overall, the researcher established that disciplined behaviors in using money by the students under investigation were evinced at a moderate level. In respect to aspects, these students exhibited such disciplined behaviors when they compared prices for items they wished to purchase. Next, in descending order, was the disciplined behavior displayed when they would husband their money so that they would have sufficient funds to purchase items they desired. They always pondered whether items they were considering purchasing were actual necessities or not prior to making purchases.

In conducting hypothesis testing in regard to differences in means computed on the basis of the data obtained concerning the disciplined use of money by these students, the results were as follows:

3.1 Students who differed in the demographical characteristic of gender evinced concomitant differences in respect to disciplined behaviors in using money at the statistically significant level of .05 with males evincing more discipline than their female counterparts.

3.2 Students who differed in the demographical characteristics of level of study, parental educational level, parental occupation, and average monthly income did not exhibit parallel differences concerning disciplined behaviors in using money at the statistically significant level of .05

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กุลชญา วงษ์เพ็ญ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ที่ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้งานวิจัยเล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และอาจารย์เกษณี เทศนา ที่กรุณาตรวจเครื่องมือ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม พี่ เพื่อนและน้อง ๆ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยอย่างดี ทำให้ได้ข้อที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

พจนีย์ มัยรัตน์

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(2)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญตาราง	(11)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและสภาพของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	5
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดเกี่ยวกับการออม.....	7
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	15
แนวความคิดเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	27

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย และพฤติกรรมกรรมการออมของนักเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- รามคำแหง	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมกรรมการ-ออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	39
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติความมีระเบียบวินัย ในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	70
ตอนที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	71
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ	84
ภาคผนวก	
ก ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ	85
ข ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของเครื่องมือ	89

บทที่	หน้า
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	91
บรรณานุกรม.....	96
ประวัติผู้วิจัย.....	99
ประวัติที่ปรึกษา.....	100

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
3 จำนวนและร้อยละของข้อมูลรายได้-รายจ่ายของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	34
4 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	37
5 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ.....	40
6 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านเพศ	41
7 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านเพศ	42
8 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านเพศ	43
9 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านเพศ	44
10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้าน ระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	45

11 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	46
12 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	47
13 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัย ด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	48
14 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	49
15 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง.....	50
16 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	51
17 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	52
18 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	53

19 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	54
20 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านอาชีพ ของผู้ปกครอง.....	55
21 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง	56
22 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง	58
23 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง	59
24 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง	61
25 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน	63
26 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน	64

27 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน	66
28 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน	67
29 ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน	68
30 ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	70
31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ	72
32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา	73
33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา.....	73
34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	74

35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	75
36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	75
37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- รามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	76
38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- รามคำแหง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน.....	76
39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- รามคำแหง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน.....	77
40 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	86
41 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	87
42 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย ในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	88
43 ค่าอำนาจจำแนกของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	90

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสภาพของปัญหา

ปัจจุบันอิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ไหลเข้ามาสู่ประเทศไทยอย่างไม่หยุดนิ่ง ได้นำเอาค่านิยม แฟชั่น และวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าเข้ามาสู่เมืองไทยอย่างมากที่สุด ผลต่อวิถีของคนในสังคม และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของคนไทยโดยเฉพาะในหมู่นักเรียน นักศึกษา การใช้จ่ายของวัยรุ่นที่อยู่ในวัยกำลังเรียนรู้ มักจะใช้จ่ายโดยไม่มีการเตรียมการหรือวางแผน ดังนั้นการใช้จ่ายจะเป็นไปในลักษณะของการบริโภควัตถุนิยมและใช้สินค้าเพื่อยกฐานะทางสังคมของตนเอง และเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน จะเห็นได้จากพฤติกรรมการซื้อโดยใช้อารมณ์และความรู้สึก ซึ่งอารมณ์และความรู้สึกนั้นได้มาจากการเรียนรู้ค่านิยมในสังคมที่ตนอยู่ และยังได้อิทธิพลมาจากกระโฆษณาสินค้า ที่นำเสนอค่านิยมใหม่ให้แก่พวกเขา เป็นเหตุให้เกิดความรู้สึกที่อยากซื้อและใช้สินค้า ทั้ง ๆ ที่บางครั้งเป็นสินค้าที่ฟุ่มเฟือย

การบริโภควัตถุนิยมอย่างไม่ฉลาด และวัตถุนิยมเกินวัยและฐานะของนักเรียน นักศึกษาส่งผลให้การออมกลายเป็นเรื่องไม่จำเป็น เนื่องจาก นักเรียนนักศึกษามักได้รัค่าใช้จ่ายเป็นรายเดือนจากบิดามารดา มีอิสระในใช้จ่ายเงินตามที่ตนต้องการได้ ทำให้ไม่เหลือเก็บออม เพราะถ้าหากเงินหมดเมื่อไร ยังสามารถขอเงินจากบิดามารดาได้เสมอ ซึ่งสวนทางกับการปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คือ การยึดหลักความประหยัด ดัดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นทุกด้าน ลดความฟุ่มเฟือยในการดำรงชีพอย่างจริงจัง ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงว่า ความเป็นอยู่ที่ถูกต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ ต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2542)

จากการสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน นักศึกษา ทั่วประเทศ จำนวน 1,114 คน ในปี พ.ศ. 2540 พบว่าปัจจัยหลักที่ทำให้วัยรุ่น

ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากที่สุด ได้แก่ การบริโภคสินค้าตามสมัยนิยม (แฟชั่น) และตามอย่างเพื่อนฝูง ร้อยละ 46.4 รองลงมา คือ การวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ไม่ได้ถูกต้อง และขาดวินัยการใช้จ่ายเงินร้อยละ 19.0 และการที่วัยรุ่นคลั่งไคล้ และมีรสนิยมในสินค้าที่หือหั่นนำ ดูหนังฟังเพลง และเลียนแบบดารา ศิลปิน นักร้องที่ชื่นชอบหรืออิทธิพลจากโฆษณา ส่วนที่เหลือเป็นผลมาจากผู้ปกครอง เช่น การให้เงินไว้ใช้จ่ายมากมายในรูปแบบบัตรเครดิต และบัตร ATM ทดแทนเวลาที่ไม่ได้อยู่กับลูก ๆ หรือบางครั้งให้รางวัลพิเศษเกินความจำเป็น ซึ่งเป็นการปลูกฝังนิสัยการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยเกินตัวให้กับเด็กวัยรุ่นทั้งแบบตั้งใจและไม่ตั้งใจ (ธนาคารออมสิน, 2548, หน้า 3)

ดังนั้นการออมเป็นเรื่องที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล คือให้ เป็นผู้มีความวินัยในการใช้จ่าย เพื่ออนาคตจะได้มีเงินเหลือใช้ การปลูกฝังนิสัยการออมนี้ควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็กซึ่งเป็นวัยที่ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง แต่ต้องรู้วิธีใช้จ่ายอย่างฉลาด โดยเฉพาะในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังจ่ายค่อนข้างสูง ถ้าปลูกฝังการออมได้ก็ทำให้ชีวิตในวันข้างหน้าประสบผลสำเร็จ และทำให้สังคมไม่เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงมีส่วนใช้พวงเศรษฐกิจให้ดีขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญในการจะสร้างพฤติกรรมการประหยัดและออม ให้กับเยาวชน จึงได้บรรจุเรื่องการประหยัดและการออมในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งนี้เพื่อปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกให้แก่เยาวชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการประหยัดและการออมตั้งแต่วัยเยาว์ โดยกำหนดให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ อยู่อย่างพอเพียง มีนิสัยที่ดีในการตัดสินใจบริโภคสินค้าและบริการอย่างเหมาะสม การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ การดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ และการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 133)

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของนักเรียน เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่ได้มาส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการออมเงินอย่างถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เงินของนักเรียนและเป็นแนวทางในการปลูกจิตสำนึกในการรู้จักคุณค่าของเงิน โดยคำนึงถึงความจำเป็น และมีความตระหนักในการใช้เงินอย่าง

เหมาะสม เกิดประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัวได้มาก หากนักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้เงินได้อย่างถูกต้อง ก็จะเป็นการช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและยังเป็นแบบอย่างของการเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 1,068 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 368 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 314 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 386 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน (proportional stratified sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 138 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 118 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 144 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

3.1.2 ข้อมูลรายได้-รายจ่าย ได้แก่

3.1.2.1 แหล่งที่มาของรายได้

3.1.2.2 ลักษณะการได้รับรายได้

3.1.2.3 การหารายได้พิเศษ

3.1.2.4 ใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่ในเรื่องใด

3.1.2.5 การแก้ปัญหากรณีเงินไม่พอใช้จ่าย

3.1.2.6 วัตถุประสงค์ในการออม

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 พฤติกรรมการออม

3.2.2 การมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การออม หมายถึง รายได้ส่วนที่เหลือเก็บหลังจากหักรายจ่ายแล้ว

รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ หรือผลตอบแทนจากการทำงานเช่น รายได้เป็นรายวัน หรือรายได้เป็นรายเดือน

รายจ่าย หมายถึง การนำรายได้ไปใช้เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค การพักผ่อนหย่อนใจ และสิ่งอำนวยความสะดวก

พฤติกรรมการออม หมายถึง การเริ่มเก็บออมเงินตั้งแต่อายุเท่าไร ความถี่ในการออม รูปแบบในการออม รวมถึงวัตถุประสงค์ในการออมของนักเรียน

ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน หมายถึง มีการวางแผนในการใช้เงินที่ได้มาอย่างระมัดระวัง คำนึงถึงความจำเป็นและเรียงลำดับความสำคัญในการซื้อสิ่งของ มีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของแต่ละเดือน และก่อนซื้อของมีการสำรวจราคาก่อนเสมอ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง หมายถึง โรงเรียนในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู การค้นคว้าทดลอง วิจัยของนักศึกษา และอาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ทำให้ทราบผลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยส่วนบุคคล

3. ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน

4. ได้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และสร้างนิสัยการออมของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี และ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ บทความที่เกี่ยวข้องกับการออม เพื่อนำมาใช้ในการกำหนด สมมติฐาน โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นของการวิจัยทั้งหมดไว้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการออม
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการออม

ความหมายการออม

Pegasus (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายการออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมี ส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม

ธงชัย บุญพิเชฐวงศ์ (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายการออม คือ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ หรือที่กันเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคอุปโภคในขณะปัจจุบัน โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในยามเจ็บป่วย เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น หรือเมื่อแก่ชรา หรือเพื่อใช้จ่ายในกิจการอื่นใดที่สมควร

ชาตรี ศิริสวัสดิ์ (2541, หน้า 2) ให้ความหมายของการออมในวัยรุ่น คือ การรู้จัก ใช้จ่ายเงินจากการที่ผู้ปกครองให้เป็นประจำเดือน หรืออาจรวมกับรายได้พิเศษที่อาจจะ หามาได้ แล้วจึงเอาเงินส่วนที่เหลืออยู่เก็บออมไว้

สุขใจ น้ำสุค (2541, หน้า 8-12) ได้ให้ความหมายของการประหยัดและการออม คือ การใช้จ่ายเงินอย่างรู้ค่า คิดก่อนซื้อ คิดก่อนใช้ และการที่เราได้รับเข้ามามากกว่าจ่ายออกไป เงินส่วนที่เหลือเก็บเรียกว่าเงินออม สะสมมากเข้าจะกลายเป็นเงินก้อนใหญ่ใช้ประโยชน์ยามจำเป็น เด็ก ๆ จะต้องลองหัดวางแผนทางการเงินได้อย่างง่าย ๆ ด้วยการรู้จักกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว จากนั้นควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามเป้าหมาย

สุภาภย์ อินทองคง (2550) ให้ความหมายของการออมไว้ คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออม $\text{Incomes-Expenses=Savings}$ โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายของเขา ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคลอาจทำได้โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนั้นการลดรายจ่ายลงด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้

สุลภา ธารศักดิ์ (2551) ได้กล่าวว่า เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้งอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปเงินสดหรือฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน ซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า “การออม” หรือถ้าใช้วิธีการซื้อทองคำรูปพรรณ ทองแท่ง หรือที่ดินเก็บไว้ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ก็จะเข้าลักษณะที่เรียกว่า “การลงทุน”

เฉลิมศักดิ์ เปื้องปรีชาศักดิ์ (2552) ได้ให้ความหมายการออม คือ การเก็บเงินส่วนที่เหลืออยู่จากรายจ่ายอื่น ๆ มาสะสมเพื่อไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคต

สำหรับความหมายของการออมนั้น สรุปได้ว่า คือ การเก็บสะสมรายได้ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภค หรือเป็นรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และมีความยินดีที่จะเก็บออม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้จ่ายในอนาคตอนาคต เช่น เพื่อเก็บเป็นเงินทุนการศึกษาในอนาคต เพื่อซื้อบริการและสิ่งของ หรือสินค้าที่พอใจ โดยมีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

เครื่องมือสำหรับการออมที่รู้จักกันดี ได้แก่ บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำและบัญชีเงินฝากธนาคารที่ถูกมองว่ามีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง แต่ในอีกทางหนึ่งผลตอบแทน (ดอกเบี้ย) จากการฝากเงินก็อาจไม่สูงนัก ทั้งนี้ด้วยความที่ระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินจึงอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก แต่เป็นการตอบแทนความมั่นคงของการเก็บเงินนั้นไว้แทน ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงคุ้นเคยกับการจัดสรรเงินไว้ในระบบเงินฝาก เพื่อสามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการนั่นเอง (คนสวน, 2549)

เหตุผลของการออม

การตัดสินใจที่จะออมมีเหตุผลหลายประการ มีผู้สรุปถึงเหตุผลของการออมไว้หลายประเด็นด้วยกันดังนี้ (วิไลลักษณ์ ไทยอุดสาหกรรม และวลัยลักษณ์ อัดตะนันท์, 2531, หน้า 33-35)

1. เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน คือยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันมาก่อน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายอย่างกะทันหัน เช่น ประสบอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ป่วย ฯลฯ
2. เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา การเก็บออมไว้เพื่อการศึกษานั้น อาจจะเป็นการศึกษาสำหรับตนเอง หรือสำหรับบุตรหลานก็ได้ ผู้ที่วางแผนชีวิตที่ดีจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ด้วยการพยายามให้มีการศึกษาสูงขึ้นทั้งของตนเองและบุตรหลาน ดังนั้นการเก็บออมไว้เพื่อเหตุผลนี้ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเกิดขึ้น
3. เพื่อซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ ในการประกอบอาชีพจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อให้การทำงานสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น
4. ไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตสำหรับผู้ที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง จำเป็นต้องเก็บออมเพื่อเหตุผลนี้
5. เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา เป็นเหตุผลประการสำคัญในการเก็บออมของคนทั่วไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเก็บออมไว้ในขณะที่ตนเองยังมีรายได้อยู่ในระดับที่จะออมได้

6. เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวร สินค้าถาวรในปัจจุบันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการครองชีพ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในบ้าน รถยนต์ เครื่องเสียง ฯลฯ ซึ่งบุคคลทั่วไปมักปรารถนาจะมีไว้เพื่อความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต

7. เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันบางอย่าง ในที่นี้ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัยประกันอุบัติเหตุ ฯลฯ ซึ่งถ้าบุคคลใดประสบภัยพิบัติโดยไม่คาดฝันในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าว หลักประกันนั้นจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้ ฉะนั้นการออมในรูปแบบของการสละเบี้ยประกันเพื่อให้ได้หลักประกันบางอย่าง หลักประกันบางอย่างจึงมีอยู่เสมอ ปัจจุบันมีรูปแบบใหม่ให้ผล ทั้งทางการประกันสุขภาพและถือเป็นการออมระยะยาว

8. เพื่อหาผลประโยชน์ ผลประโยชน์ในที่นี้ คือ ผลตอบแทนที่จะได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนลด ฯลฯ นั่นเอง โดยทั่วไปผู้มีรายได้สูงถึงระดับหนึ่งจะสามารถทำการออมเพื่อวัตถุประสงค์นี้ได้

9. เพื่อจัดตั้งหรือขยายงานธุรกิจ อาจเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งในการเก็บออม เพราะเมื่อผู้ใดมีฐานะจะประกอบธุรกิจได้ก็ย่อมพยายามที่จะกระทำ เพราะปัจจัยที่สำคัญในการประกอบธุรกิจ ก็คือ เงินทุน ดังนั้นการออมจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้เงินทุนมาประกอบธุรกิจ

10. เพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ อาจเป็นเหตุผลในการออมอย่างหนึ่งของผู้ที่มิรสนิยมในการประดับเครื่องแต่งกาย และนอกจากนี้เครื่องประดับ เช่น ทอง สร้อย ยังสามารถทำให้เกิดเป็นเงินโดยการนำไปขายได้เมื่อถึงคราวจำเป็น

11. เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม ในระบบของสังคมไทย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม เช่น การให้ของขวัญวันเกิด แต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ ฯลฯ มักเกิดขึ้นอยู่เสมอ และไม่ได้คาดคะเนมาก่อน ผู้ที่วางแผนการใช้จ่ายงบประมาณในครอบครัวอย่างดี มักกันเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อกิจกรรมนี้ เงินส่วนนี้ถือว่าเป็นเงินออมเช่นกัน

12. เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกของบุตรหลาน ค่านิยมของสังคมไทยที่บิดา มารดา และปู่ย่าตายายมักจะมีมรดกไว้ให้ลูกหลานในอนาคต จากค่านิยมดังกล่าว จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้ที่สามารถจะออมได้จึงเก็บออมไว้เป็นมรดกของลูกหลาน

13. เพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ออมไว้เพื่อใช้จ่ายในการสมรส เพื่อการท่องเที่ยวเพื่อทำบุญ ฯลฯ เหล่านี้เป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการเก็บออมขึ้นได้ทั้งสิ้น

สำหรับเหตุผลในการออมดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าพอจะสรุปแยกได้ 3 ส่วน คือ

1. เพื่ออนาคต เช่น ผลประโยชน์ตอบแทนทางธุรกิจต่าง ๆ หรือค่าใช้จ่ายยามชรา หรือเพื่อเป็นทุนมรดกให้กับลูกหลาน
2. เพื่อปัจจุบัน เช่น ใช้จ่าย 4 ที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต เป็นต้น
3. เพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือเหตุปัจจุบันทันด่วนที่ไม่อาจคาดคะเนได้ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ

ลักษณะการออมและผลของการออมในลักษณะต่าง ๆ

การออมของบุคคลอาจจะกระทำได้หลายลักษณะ คือ ออมโดยเก็บเป็นเงินสดไว้กับตนเองและจะแบ่งเป็นส่วน ๆ เพื่อนำไปฝากธนาคารหรือสถาบันการเงิน ซึ่งการออมแต่ละลักษณะเกิดผลต่างกัน ดังนี้ (บุญเสริม หุตะแพทย์, 2538, หน้า 3-4)

ลักษณะของการออม	ผลของการออม
1. เก็บเงินสดไว้กับตนเอง	ไม่ได้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้น และเงินเสื่อมค่าลงอันจากการซื้อลงเรื่อยๆ เมื่อราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น
2. ฝากเงินกับธนาคารหรือสถาบันการเงิน	ได้เงินเพิ่มขึ้นจากดอกเบี้ย และชนะเดิวก้นเงินก็เสื่อมค่าลงเมื่อราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้น
3. ซื้อทองคำ	ไม่ได้ดอกเบี้ย อาจได้เงินเพิ่มขึ้นอีกเมื่อราคาทองคำสูงขึ้นและอาจสูญเสียเงินไปส่วนหนึ่งเมื่อราคาทองคำลดลงหรือคาดว่าจะสามารถใช้แลกเปลี่ยนเป็นเงินได้ยามฉุกเฉิน

การที่บุคคลแต่ละคนตัดสินใจเลือกการออมโดยวิธีใดก็ตาม บุคคลนั้นจะต้องคิดว่าการออมโดยวิธีใดจะให้ผลประโยชน์ทำให้เงินออมของเขาเพิ่มค่าได้มากที่สุด ฉะนั้นจึงมีการเลือกออมด้วยวิธีต่าง ๆ บางคนออมหลายวิธี อย่างไรก็ตามการออมทุกวิธีก็อาจทำให้สูญเสียเงินออมส่วนหนึ่งได้และอาจทำให้ได้เงินเพิ่มขึ้นมาได้

รูปแบบของการออม

จากความหมายของการออมนั้น มิได้หมายความว่าถึงแต่รายได้ที่เป็นตัวเงินซึ่งเป็นส่วนที่เหลือจากค่าใช้จ่ายในการบริโภคเท่านั้น แต่รายได้ส่วนที่เหลือนั้นอาจจะเก็บออมในรูปของสินทรัพย์ต่าง ๆ ได้ รูปแบบของการออมจะมีหลายประเภทดังนี้ (วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาหะและวลัยลักษณ์ อัคระนันท์, 2531, หน้า 36-39)

1. การออมในรูปทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภคไปใช้จ่ายโดยการซื้อทรัพย์สินถาวร (real assets) มาถือไว้ โดยเป้าหมายในการถือทรัพย์สินถาวรดังกล่าวอาจแตกต่างกันไป บ้างก็ถือไว้เพราะความจำเป็น บ้างก็ถือไว้เป็นหลักประกันในอนาคต บ้างก็ถือไว้เพื่อความสวยงามและดูมีฐานะมั่นคง สำหรับชนิดของทรัพย์สินถาวรที่ถือไว้ ได้แก่

1.1 ที่ดิน ซึ่งครัวเรือนส่วนใหญ่นิยมถือไว้เป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง โดยคาดว่ามีมูลค่าของทรัพย์สินนี้จะเพิ่มขึ้นในอนาคต และจะเพิ่มหลักประกันความมั่นคงของครัวเรือนด้วย

1.2 อาคารและสิ่งก่อสร้างเพื่ออยู่อาศัย เป็นลักษณะการออมอย่างหนึ่งซึ่งครัวเรือนทั่วไปมักจะกระทำกล่าวคือ เมื่อมีรายได้เกินกว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภค ก็จะนำรายได้ส่วนที่เหลือไปซื้อที่อยู่อาศัย โดยอาจจะจ่ายเต็มราคาหรือผ่อนชำระก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้ออมจะมีเงินออมมากหรือน้อยเท่าใด

1.3 ทรัพย์สินประเภททุนที่ใช้ในการผลิต การซื้อทรัพย์สินประเภททุน (capital goods) เช่น เครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับการผลิตนั้น อาจถือเป็นการออมอย่างหนึ่ง เพราะรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภค เมื่อนำมาซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้ เท่ากับว่าเป็นการสะสมการออมไว้ประเภทหนึ่งเช่นกัน

1.4 การเพิ่มขึ้นของสินค้ำคงเหลือ อาจจัดได้ว่าเป็นการออมเช่นกัน เนื่องจากจำนวนของสินค้ำคงเหลือก็คือส่วนหนึ่งของรายได้ที่ไม่ได้ใช้จ่ายนั่นเอง

1.5 การซื้อโลหะมีค่า และอัญมณีจะต้องคำนึงถึงมูลค่าของการออมในรูปทรัพย์สินถาวรจะต้องหักค่าเสื่อมราคาออกด้วย

2. การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงิน อีกรูปแบบหนึ่งของการออมก็คือ การถือไว้เป็นทรัพย์สินทางการเงิน (financial assets) โดยเหตุผลของการออมไว้ในรูป

ทรัพย์สินทางการเงินก็แตกต่างกันออกไป เช่น สภาพคล่องสูงเพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย ให้ผลตอบแทน มีความเสี่ยงน้อย ฯลฯ ซึ่งการออมในลักษณะนี้อาจทำได้หลายวิธี คือ

2.1 การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงินในระบบ หมายถึง การออมโดยการถือทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย รูปแบบของการออมประเภทนี้ คือ

2.1.1 เงินสดในมือ ทั้งในรูปของเงินบาท และเงินตราต่างประเทศ

2.1.2 เงินฝากที่สถาบันการเงินต่าง ๆ เช่น เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ (รวมถึงเงินฝากที่เป็นเงินตราต่างประเทศ) ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ ฯลฯ

2.1.3 การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินต่างๆ ทั้งของรัฐบาล และเอกชน เช่น ตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วการค้า พันธบัตร หุ้นสามัญ ตลาดออมสิน ฯลฯ

2.1.4 การให้กู้ยืมซึ่งมีสัญญาถูกต้องตามกฎหมายทั้งระยะสั้น และระยะยาว

2.1.5 เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต และกองทุนเลี้ยงชีพของหน่วยงานต่าง ๆ

2.1.6 อื่น ๆ เช่น เงินค่าหุ้นสมาชิกสหกรณ์ เงินค่ามาปณกิจสงเคราะห์ เป็นต้น

2.2 การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ ซึ่งหมายถึง การถือทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งกฎหมายจะคุ้มครองไปถึงได้ยาก การออมในรูปแบบนี้ได้แก่

2.2.1 การเล่นแชร์

2.2.2 การให้กู้ยืมเป็นการส่วนตัวโดยไม่มีสัญญากู้ยืม

3. อื่น ๆ เช่น การลดลงของหนี้สิน อาจถือเป็นการออมได้อีกรูปแบบหนึ่ง โดยผู้ออมจะนำเงินไปจ่ายชำระหนี้ตัวเอง นอกจากนี้รายจ่ายเพื่อการซ่อมแซมรักษาทรัพย์สินก็น่าจะถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการออม เพราะค่าซ่อมแซมดังกล่าวจะต้องนำมาจากส่วนหนึ่งของการออม

ปัจจัยที่กำหนดการออม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในระดับส่วนบุคคลนั้น จะมีปัจจัยทางสังคมเป็นตัวแปรที่กำหนดตัวหนึ่ง โดยปัจจัยในทางสังคมที่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อการออม คือ (วิไลลักษณ์ ไทยอุดสาห์ และวลัยลักษณ์ อัคระนันท์, 2531, หน้า 39-44)

1. จำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัวจะเป็นตัวกำหนดว่าจะออมได้หรือไม่ ถ้าจำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัวสูง โอกาสที่จะออมก็จะเป็นไปได้มากกว่าผู้มีเงินได้น้อย
2. เป้าหมายการออม ผู้ที่มีเป้าหมายในการออมมักจะมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความหมายการออม
3. รสนิยมในการบริโภค จะมีอิทธิพลต่อการออมอยู่มาก เนื่องจากถ้าบริโภคมากก็จะออมน้อย
4. อายุ จะมีอิทธิพลต่อการออมตามทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุขัย นั่นคือ ผู้ที่มีอายุในวัยกลางคนจะมีการออมสูงกว่าวัยต้น และวัยบั้นปลายของชีวิต
5. การศึกษา เชื่อกันว่าจะมีอิทธิพลต่อการออม โดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่า หรือมีละนั้นก็เข้าใจในความสำคัญของการออมมากกว่า
6. อาชีพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม เพราะนอกจากความแตกต่างกันของอาชีพจะทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของรายได้แล้ว ลักษณะของอาชีพบางอาชีพก็จำเป็นต้องมีการออมไปในตัว
7. ขนาดของครัวเรือน จะมีผลต่อการออม โดยครัวเรือนขนาดใหญ่ที่มีสมาชิกในการดูแลมากกว่าการออมก็จะน้อย
8. กรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดิน เป็นสาเหตุหนึ่งที่กระทบต่อการออม เพราะผู้ที่มีสิทธิ์ในบ้านและที่ดินเรียบร้อยแล้ว ย่อมอยู่ในฐานะที่จะเก็บออมได้ดีกว่าผู้ที่ยังเป็นหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
9. สภาพภูมิศาสตร์และเขตที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออมที่สถาบันการเงินเพราะความสะดวกจะมีผลต่อการออม ฉะนั้นถ้าแหล่งที่อยู่อาศัยสะดวกต่อการไปยังแหล่งออม การออมก็อาจจะเพิ่มขึ้นได้

10. ความพร้อมของสถาบันการเงิน ที่ให้ความสะดวกทั้งระบบการออมและการติดต่อจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการออม

11. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นผลให้ผู้ออมตื่นตัว และมีความต้องการที่จะออมมากขึ้นตามแรงโฆษณาและสิ่งจูงใจ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

นักจิตวิทยาเชื่อว่า พฤติกรรมเป็นผลมาจากจากการกระทำ ปฏิภิรียาของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมเมื่อมีสิ่งเร้าเกิดขึ้นก็จะทำ ให้เกิดความต้องการ เมื่อเกิดความต้องการก็จะพยายามแสวงหาทางตอบสนองความต้องการ เมื่อได้รับหรือไม่ได้รับการตอบสนองก็จะแสดงออกมา คือ พอใจหรือไม่พอใจ และถ้าหากพอใจ ความต้องการก็จะลดลง หากไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความต้องการนั้นอยู่ (มงคล เจริญ, 2536, หน้า 97)

ความหมายของพฤติกรรม

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้มากมายดังนี้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542, หน้า 573) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายถึงความหมายของพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันพอสรุปได้ ดังนี้

พฤติกรรม หมายถึง กริยาอาการ การกระทำ ของมนุษย์ การกระทำนั้นจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ซึ่งการกระทำ ที่แสดงออกมาให้ปรากฏเห็นได้ หรือเป็นอากัปกิริยาภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้ (มงคล เจริญ, 2536, หน้า 19)

ประเภทของพฤติกรรม

นักจิตวิทยาได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ (นงลักษณ์ วัฒนวนิชย์, 2533, หน้า 13)

1. พฤติกรรมภายนอก หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้โดยบุคคลอื่น เช่น การอ่านหนังสือ การนอน การรับประทานอาหาร การปฏิบัติต่าง ๆ เป็นต้น
2. พฤติกรรมภายใน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้ แต่เราสามารถทราบว่าพฤติกรรมเกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความคิด ความฝัน ทักษะคติ เป็นต้น

องค์ประกอบของพฤติกรรม

Bloom (1964 อ้างถึงใน พวงแก้ว ปานพรหมินทร์, 2540, หน้า 13) ได้แบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรม เป็น 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมด้านพุทธิศึกษา (cognitive domain) เป็นความสามารถทางด้านความรู้ การใช้ความคิด และพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์การสังเคราะห์ และการประเมินผล
2. พฤติกรรมด้านทัศนคติ (affective domain) หมายถึง ความสนใจ ความรู้สึก ทำที ความชอบในการให้คุณค่า หรือปรับปรุงค่านิยมที่ยึดถือ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคลพฤติกรรมด้านทัศนคตินี้ เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมการปฏิบัติของบุคคล โดยการวางแนวทางการปฏิบัติ และแสดงลักษณะที่จะปฏิบัติตามแนวทางที่บุคคลนั้นกำหนดขึ้น
3. พฤติกรรมด้านปฏิบัติ (psychomotor domain) เป็นการปฏิบัติที่แสดงออกในสถานการณ์หนึ่งหรืออาจเป็นพฤติกรรมที่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป เป็นพฤติกรรมขั้นสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะคติ เป็นพื้นฐาน ซึ่งสามารถประเมินผลได้ง่าย แต่กระบวนการที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรม ต้องอาศัยเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน

Cronbach (1963, pp. 68-70) ได้แบ่งลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์ว่ามีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

1. มีเป้าหมายหรือความต้องการ
2. ความพร้อม (readiness) เป็นระดับความสามารถในการกระทำ เพื่อสนองความต้องการของตน
3. สถานการณ์ (situation) หมายถึง เหตุการณ์ หรือโอกาสในการกระทำกิจการใด ๆ
4. การตีความ (interpretation) เป็นการพิจารณาเพื่อหาวิธีการตอบสนองความต้องการ
5. การตอบสนอง (response) เป็นการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่พิจารณาตัดสินใจ
6. ผลที่เกิดขึ้น (consequence) สิ่งที่เกิดขึ้น อาจสอดคล้อง (confirm) หรือไม่สอดคล้อง (contradict) กับการคาดหวังได้
7. ปฏิกริยาต่อการผิดหวัง (reaction to thwarting) เป็นกริยาที่เกิดขึ้นหลังจากไม่สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้ต้องกลับไปตีความใหม่ เพื่อเลือกวิธีการตอบสนองความต้องการให้ประสบผลสำเร็จ

แนวคิดเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย

อรินุตโต (2552) ได้ให้ความหมายของคำว่า ระเบียบ หมายถึง กฎข้อบังคับที่ทุกคนต้องปฏิบัติ และวินัย หมายถึง การปฏิบัติตัวให้ถูกต้องตามระเบียบ เมื่อคนเราอยู่รวมกันเป็นหมู่คณะ ต้องมีระเบียบวินัยเพื่อให้หมู่นั้นนั้นไม่วุ่นวาย มีแต่ความเป็นระเบียบ สงบ เรียบร้อย

ในสถานที่ต่าง ๆ ล้วนมีข้อกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับให้คนในสังคมนั้น ๆ ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อเป็นแบบแผนอันเดียวกัน และเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคม ในระดับครอบครัวก็มีระเบียบของครอบครัวแต่ละครอบครัว ซึ่งพ่อแม่เรือนเป็นผู้กำหนด ในระดับหมู่บ้านไปจนถึงประเทศชาติ ก็มีกฎข้อบังคับที่เรียกว่ากฎหมาย

ในสถาบันการศึกษาก็มีกฎข้อบังคับของสถานศึกษา และในทางพระพุทธศาสนา ระเบียบข้อบังคับเรียกว่า ศีล (สุวลิขพร พันธุ์โยธี, 2552).

กล่าวโดยทั่วไป ระเบียบวินัยคือปทัสถานของสังคมอันเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของบุคคลบางหมู่บางคณะให้อยู่ในกรอบแห่งความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความถูกต้อง สังคมมนุษย์จะดำรงอยู่ได้ต้องมีปทัสถานทางสังคม กล่าวคือมีแนวทางในการประพฤติ หรือการปฏิบัติตนที่สังคมกำหนดขึ้น แนวทางสำหรับการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ที่ทุกคนถือปฏิบัติ เรียกว่า ปทัสถาน (norm) ซึ่งมีอยู่มาหลายชนิด อาจจะเป็นกฎหมาย ระเบียบ กฎข้อบังคับ คำสั่งขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งวินัยในทุกสังคม ถ้าไม่มีแนวทางสำหรับปฏิบัติ หรือบอกให้รู้ว่ากระทำได้หรือไม่ได้ สิ่งใดถูกสิ่งใดผิดแล้ว การดำรงชีวิตของมนุษย์จะไร้ระเบียบแบบแผนและการจัดระเบียบในสังคมจะกระทำไม่ได้ (อุทัย หิรัญโต, 2531, หน้า 168)

ความหมายของระเบียบวินัย

คำว่า ระเบียบวินัย แปลจากภาษาอังกฤษ คำว่า Discipline ซึ่งเป็นคำมาจากภาษาละติน Disciplina แปลว่าแนะนำ สั่งสอนอบรม การอบรมในที่นี้เน้นถึงการอบรมเพื่อพัฒนาการควบคุมตนเอง ความประพฤติ หรือความเป็นระเบียบเรียบร้อย หรือหมายถึงการควบคุมพฤติกรรมของคนให้อยู่ในแนวทางที่ยอมรับกันว่าถูกต้อง ซึ่งอาจทำได้ 2 วิธี คือ (อุทัย หิรัญโต , 2531, หน้า 169)

1. โดยการมีกฎข้อบังคับ คำสั่ง และคำบัญชา และมีการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน
2. มีการอบรมสั่งสอน แนะนำ

ได้มีท่านผู้รู้ได้ให้ความหมายของการมีระเบียบวินัยไว้หลายประการ เช่น การมีระเบียบวินัย คือ การฝึกหัดหรือการปฏิบัติที่สม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งงานจนได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นระเบียบวินัยจึงมีลักษณะเป็นระบบที่ได้จัดวางแผนในการปฏิบัติและควบคุมงานไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักประกันขั้นมูลฐานว่างานจะต้องดำเนินไปตามแนวที่ได้กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ ผู้เขียนมีความเห็นว่า “ระเบียบวินัย คือ ระเบียบแบบแผนที่ได้กำหนดไว้เป็นแนวทาง

ของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ร่วมกันปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่น” (พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ, 2547, หน้า 72)

ความหมายของการมีระเบียบวินัยจึงมองได้หลายแง่ คือ อาจมองในแง่ของกรอบแห่งความประพฤติที่มีการบัญญัติขึ้น อาจมองในแง่ของกฎข้อบังคับ คำสั่ง คำบัญชา เป็นตัววินัย หรืออาจมองในแง่ของการฝึกอบรมส่งเสริมให้คนเป็นคนดีเป็นตัววินัย จะมองระเบียบวินัยในแง่ใดก็ตามรวมความแล้ว วินัยเป็นเครื่องมือสำหรับควบคุมความประพฤติของคนให้อยู่ในกรอบของความดีงาม กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ วินัยเป็นระเบียบข้อบังคับกฎเกณฑ์ที่บัญญัติขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นคำสั่งให้ปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับกลุ่มชนบางกลุ่มบางพวก เช่น ข้าราชการพลเรือน ก็มีวินัยของตัวเอง ทหาร ตำรวจ ก็มีวินัยเฉพาะของตัว ภิกษุในพุทธศาสนาก็มีวินัย ดังนั้นเป็นต้น โดยทั่วไปวินัยจะมีสภาพบังคับ เช่นเดียวกับกฎหมายของบ้านเมือง และตัววินัยนั้นเอง โดยได้บัญญัติขึ้นเป็นกฎหมาย กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามไว้อย่างแน่ชัด ดังที่ในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษตามบัญญัติไว้ในหมวดนี้” (อุทัย หิรัญโต, 2531, หน้า 169)

แนวทางการปลูกฝัง สร้างเสริมการมีระเบียบวินัย

เราสามารถปลูกฝัง สร้างเสริมให้บุคคลมีระเบียบวินัยได้ โดยฝึกให้รู้จักสิทธิและหน้าที่อันชอบธรรม โดยชักจูงให้ปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง รู้จักกฎเกณฑ์ รู้จักว่าอะไรควร อะไรไม่ควร โดยถ้าใครมีระเบียบวินัยดีก็ชมเชย ให้การยกย่อง ส่วนผู้ใดไม่ทำตามระเบียบวินัยก็ควรหาทางแก้ไขเพราะระเบียบวินัยของคนส่วนมากในปัจจุบันมักจะลดหย่อน เช่น แจกธงให้เดินข้ามถนน ผลปรากฏว่าธงหายหมด หรือให้ข้ามทางข้ามก็ไม่ข้าม เป็นต้น

ระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งช่วยทำให้คนไม่ทำตามความพอใจของตนโดยไม่มีขอบเขตเพราะเป็นการสอนให้คนรู้จักทำอะไรเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังมีผลต่อบุคลิกภาพของบุคคลด้วย เช่น มีคนเป็นจำนวนมากต้องตื่นแต่เช้าไม่ว่าอยากตื่นหรือไม่ก็

ตาม เพราะเขาฝึกจนเป็นนิสัยแล้วหรือเวลาไปซื้อตั๋วหนัง เขาก็มักจะเข้าแถว ใครมาก่อนก็ได้ก่อน เป็นต้น (สุพัตรา สุภาพ, 2543, หน้า 46)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คารณี วิทยาศัย (2545) ได้ศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่ใช้ประกอบการเลือกรูปแบบการออม ของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมในการออมของพนักงานภาคเอกชนส่วนใหญ่จะไม่ได้มีการวางแผนในการออมเงิน แต่จะออมตามปริมาณที่เหลือในแต่ละเดือน โดยระยะเวลาในการเลือกออม จะเป็นระยะปานกลาง คือ ในช่วง 1-5 ปี และเหตุผลหลักในการออมเงินที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ คือ เพื่อรักษาพยาบาลในเวลาเจ็บป่วย รองลงมา คือ เพื่อการลงทุนในอนาคต และเพื่อซื้อสินทรัพย์ต่าง ๆ สำหรับรูปแบบการออมนั้น พบว่าส่วนใหญ่จะฝากเงินกับธนาคาร และรองลงมาเป็นการออมในรูปแบบของการทำประกันชีวิตในรูปแบบการสะสมทรัพย์

กวินวุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาหาตัวแปรอิสระที่ทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี จำนวน 323 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ t-test, F-test, LSD และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ หากค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธีของกรอนบาคได้ผลดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นของการเป็นแบบอย่างของบิดามารดาเท่ากับ 0.70 การมีระเบียบวินัยเท่ากับ 0.70 ความมีสันโดษเท่ากับ 0.70 และพฤติกรรมการออมเท่ากับ 0.85

ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยทางสังคมได้แก่ การเป็นแบบอย่างของบิดามารดา การมีระเบียบวินัย และความมีสันโดษ อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.30, 45.69 และ 46.39 ตามลำดับ และพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 39.50

ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกันในเรื่อง เพศ อายุ จำนวนสมาชิก เงินเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาเป็นรายเดือน และรายได้จากการหางานทำพิเศษ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมยกเว้นอาชีพของบิดามารดา และรายจ่ายของนักศึกษาเป็นรายเดือน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยทางสังคมในเรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีของบิดามารดา การมีระเบียบวินัย รวมทั้งการปฏิบัติในเรื่องความสันโดษ ที่มีความแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมที่ต่างกัน

นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ (2548) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจโดยการออกแบบสอบถามจำนวน 200 ชุด เพื่อทำการสัมภาษณ์นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยทำการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของนักศึกษาในแต่ละคณะและนำผลที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 46.5 มีรายได้ในระดับ 5001-10000 บาทต่อเดือน และนักศึกษาร้อยละ 53.5 มีระดับรายจ่ายระหว่าง 3000-5000 บาทต่อเดือน โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่เป็นการนำไปบริโภคสินค้าที่ไม่จำเป็น สำหรับวัตถุประสงค์ของการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร้อยละ 31.99 มีพฤติกรรมกรรมการออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น รองลงมาคือการออมเพื่อซื้อสินค้าที่ต้องการร้อยละ 31.63 ส่วนรูปแบบการออมนั้นจะอยู่ในรูปของเงินสดมากที่สุดคือ ร้อยละ 87.8 เนื่องจากเงินสดมีสภาพคล่องสูงสุด และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที

ฉัตรติพร พัชราภา และคณะ (2548) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมทรัพย์ของวัยรุ่นในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการออมทรัพย์ของวัยรุ่น โดยศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการออม การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามแก่วัยรุ่นในเขตจตุจักร จำนวน 300 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัยรุ่นส่วนใหญ่มีการเก็บออมกันทุกเดือน (ร้อยละ 45.7) โดยวิธีการเก็บออมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ การหยอดกระปุกออมสิน (ร้อยละ 53.0) ซึ่งสิ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการออม คือ ความต้องการมีเงินเก็บ (ร้อยละ 34.78) โดยจะออมครั้งละไม่เกิน 100 บาท (ร้อยละ 45.7) ในกรณีที่ไม่มีกรออมเนื่องจาก วัยรุ่นมีรายได้ต่ำและมีรายจ่ายสูง (ร้อยละ 58.3) โดยรายได้ที่สูงนั้นต้องนำไปใช้จ่ายในการซื้อของใช้ประจำวันเสียส่วนใหญ่ (ร้อยละ 30.3) ส่วนใหญ่วัยรุ่นเพิ่งจะเริ่มออมกันมาไม่เกิน 1 ปี (ร้อยละ 36.7) สำหรับสถานการณ์ที่เงินออมจะถูกนำมาใช้เนื่องจากต้องการศึกษาต่อ (ร้อยละ 41.3) สื่อที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด คือ สื่อจากโทรทัศน์ (ร้อยละ 53.3) บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการออมมากที่สุด คือ พ่อแม่ พี่น้อง

นิวัต จินะบุญเรือง (2550) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการออม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการขึ้นอัตราดอกเบี้ยต่อมูลค่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชน มูลค่าการลงทุนภาคเอกชนและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยตัวแปรต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการออมโดยรวมในประเทศทั้งสิ้น แบ่งการศึกษาเป็นสองส่วน ส่วนแรก เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ โดยวิธีทางเศรษฐมิติ ส่วนที่สองเป็นการนำรูปแบบสมการที่ได้มาแทนค่าเพื่อพิสูจน์ถึงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่าง ๆ ในกรณีที่ตัวแปรอัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า

การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยจะส่งผลให้มูลค่าการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชน มูลค่าการลงทุนภาคเอกชน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมูลค่าการออมมีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้ยังพบว่าอัตราการลดลงของมูลค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชน มูลค่าการลงทุนภาคเอกชน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและมูลค่าการออมโดยรวมภายในประเทศ จะน้อยกว่าอัตราการเพิ่มของอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ย จะส่งผลทำให้มูลค่าการออมลดลง เนื่องจากอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย โดยเฉพาะ

ปัจจัยด้านรายได้ที่สูงกว่าอิทธิพลของอัตราดอกเบี้ย แม้ว่าสัดส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จะเพิ่มขึ้นก็ตาม

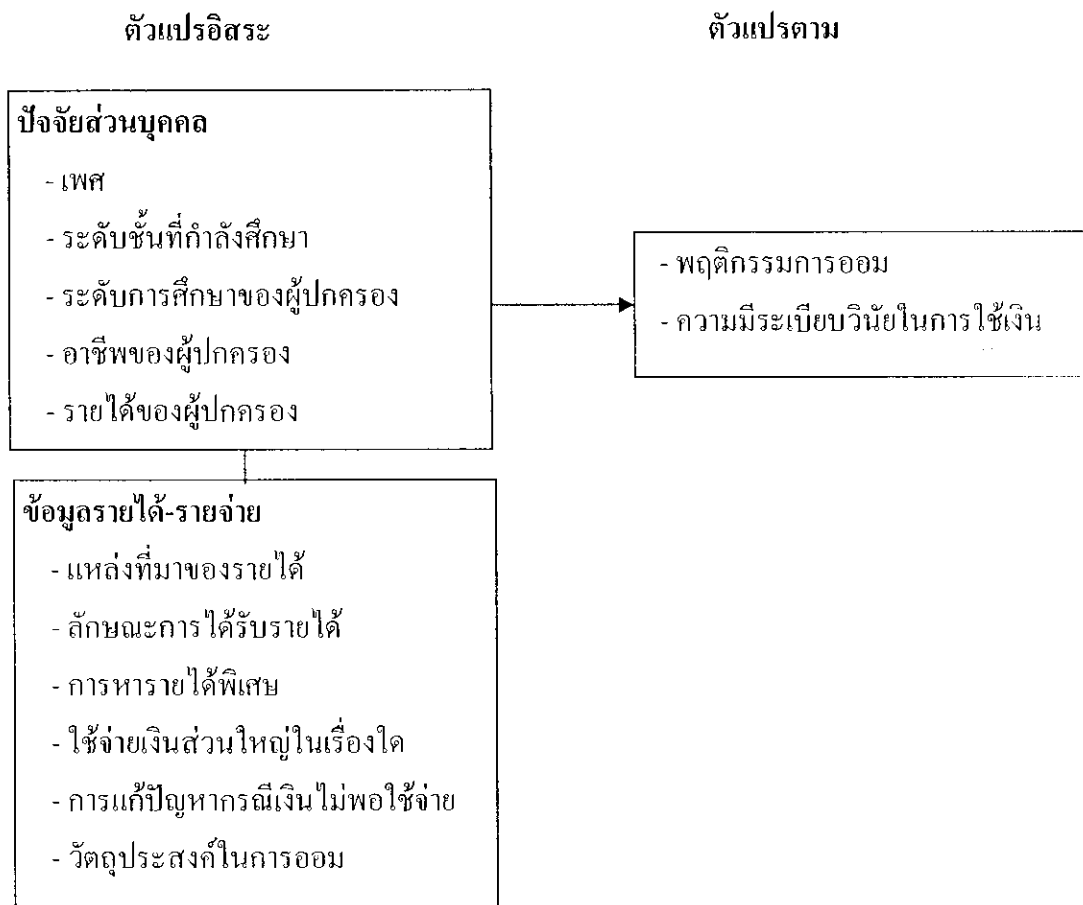
กุลิศรา กฤตวรกาญจน์ (2550) ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมการออมในเยาวชน โดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการพัฒนา: กรณีศึกษาเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาภาพรวมความคิด และพฤติกรรมการออมของเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ (2) เพื่อหารูปแบบการใช้สื่อเพื่อการพัฒนาในการพัฒนาพฤติกรรมการออมของเยาวชน (3) เพื่อประเมินผลการพัฒนาพฤติกรรมการออมของเยาวชนที่เกิดจากการใช้กระบวนการสื่อสารเพื่อการพัฒนา

ผลการศึกษา พบว่า ภาพรวมพฤติกรรมการออมของเยาวชนที่ศึกษา อาชีวศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน เยาวชนกลุ่มนี้มีรายได้ และรายจ่ายไม่สูงเนื่องจากฐานะทางครอบครัว ไม่ดีนัก เยาวชนบางคนไม่มีเงินออม เพราะมีค่าใช้จ่ายมาก ใช้เงินเกินตัว รายรับมีไม่พอกับค่าใช้จ่าย เป็นผลจากอิทธิพลทางสังคมที่ทำให้นักเรียนมีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายได้ เยาวชนบางส่วนจึงมีหนี้สิน เยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการออมสอดคล้องตามค่านิยมของสังคมไทยที่เป็นสังคมของการประหยัด เฉพาะความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังขาดความรู้และวิธีเกี่ยวกับบริหารจัดการการเงินยุคใหม่ ขอล้นพบตามวัตถุประสงค์ข้อนี้ พบปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมการออมเงินเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ 4 ด้าน ได้แก่ ตัวเยาวชน ครอบครัว โรงเรียน สังคม บริโภคนิยม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การออมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเยาวชนของประเทศ และโรงเรียนก็มีส่วนช่วยสร้างจิตสำนึกในเรื่องการประหยัด มัธยัสถ์ และอดออม เพื่ออนาคตของนักเรียนที่จะมีชีวิตอย่างมีความสุข มีความเป็นระเบียบวินัยในการใช้จ่าย และมีความพอดีในการดำรงชีวิต ไม่หลงติดกับความฟุ่มเฟือย

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถกำหนดตัวแปรที่ศึกษาเป็นกรอบแนวความคิดดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ศึกษาพฤติกรรม การอ่าน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมี รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 1,068 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 368 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 314 คน และนักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 6 จำนวน 386 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 โดย คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำโดยใช้สูตรอย่างง่าย (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, เดือนใจ เกตุษา และบุญมี พันธุ์ไทย, 2545, หน้า 125) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิด

คลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างไม่เกินร้อยละ 4 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน แต่การวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยคำนวณจากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N คือ ขนาดกลุ่มประชากร

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเชิงช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน (proportional stratified sampling) ซึ่งกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (ดูตาราง 1) หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่กำหนด

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	368	138
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	314	118
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	386	144
รวม	1,068	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการรวบรวมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยจากเอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยในการใช้จ่ายเงินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ลักษณะของแบบสอบถามใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's scale) เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย และวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการออม พฤติกรรมการออม และความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน
2. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมการออม ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม และตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ที่ปรึกษาตรวจสอบความครบถ้วน
4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ และประสบการณ์การออม และความมีระเบียบวินัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องของการใช้ภาษา ความชัดเจน ความสอดคล้องและความเหมาะสมกับขอบเขตที่กำหนด และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปไว้ใช้ ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ .66 ขึ้นไป
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องด้านภาษาของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้มาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม ด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบสอบถามความมีระเบียบวินัย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .32 ถึง .78

7. นำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach) โดยแบบสอบถาม ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .85

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยนักวิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ไปแจกให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย และเก็บรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (frequencies) และหาร้อยละ (percent) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) และหาร้อยละ (percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม โดยการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) และหาร้อยละ (percentage) นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมายของการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน กำหนดดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ โดยใช้ค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (mean)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมมารยาทของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยวิธีหาค่าไค์สแควร์ (χ^2) ด้วยวิธีของ Pearson Chi-square

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนจำแนกตามเพศ ด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้การทดสอบ t-test และจำแนกตาม

ระดับชั้นที่กำลังศึกษาโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (LSD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และนำเสนอผลการศึกษาร่วมทั้งแปลความหมาย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย และพฤติกรรมการออมของนักเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลตอนนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเรื่องพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มาวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน มีนักเรียนตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	184	46.00
หญิง	216	54.00
ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	138	34.50
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	118	29.50
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	144	36.00
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	89	22.25
ปริญญาตรี	179	44.75
สูงกว่าปริญญาตรี	132	33.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	96	24.00
พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	98	24.50
ค้าขาย	33	8.25
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	144	36.00
เกษตรกร	8	2.00
อื่น ๆ	21	5.25
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครอง		
น้อยกว่า 15,000 บาท	27	6.75
15,000-35,000 บาท	154	38.50
35,001-55,000 บาท	92	23.00
55,001-75,000 บาท	47	11.75
มากกว่า 75,000 บาท	80	20.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน		
น้อยกว่า 1,500 บาท	13	3.25
1,500-2,500 บาท	160	40.00
2,501-3,500 บาท	110	27.50
3,501-4,500 บาท	63	15.75
มากกว่า 4,500 บาท	54	13.50

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 และเพศชาย จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างบริษัท-เอกชน และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวนใกล้เคียงกันคือ 98 และ 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และ 24.00 ตามลำดับ และมีอาชีพค้าขาย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 ที่เหลือประกอบอาชีพเกษตรกรและอาชีพอื่น ๆ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25 ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-35,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รองลงมา 35,001-55,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 รายได้มากกว่า 75,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รายได้ 55,001-75,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 และ รายได้น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ซึ่งส่วนใหญ่มีนักเรียนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 1,500-2,500 บาท จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รายได้ 2,501-3,500 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 รายได้ 3,501-4,500 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.75

รายได้ มากกว่า 4,500 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.50 และรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย และพฤติกรรมการออม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย และพฤติกรรมการออม
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่ง
รายละเอียดดังแสดงในตาราง 3-4

ตาราง 3

จำนวนและร้อยละของข้อมูลรายได้-รายจ่ายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

รายได้-รายจ่าย	จำนวน (N – 400)	ร้อยละ
ที่มารายได้ของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผู้ปกครอง	305	75.50
เงินกู้-ยืมเพื่อการศึกษา	7	1.70
ทุนการศึกษา	4	1.00
รายได้จากการทำงานพิเศษ	8	2.00
ผู้ปกครองและรายได้จากการทำงานพิเศษ	80	19.80
ลักษณะที่นักเรียนได้รับรายได้		
รายวัน	154	38.50
รายสัปดาห์	157	39.25
รายเดือน	87	21.75
อื่น ๆ	2	.50
การทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ		
ไม่ทำ	318	79.50
ทำ	82	20.50

ตาราง 3 (ต่อ)

รายได้-รายจ่าย	จำนวน (N = 400)	ร้อยละ
นักเรียนใช้จ่ายเงินในเรื่อง		
ค่าอาหาร เครื่องดื่ม	314	31.80
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	131	13.30
ค่านั่งสือ อุปกรณ์การเรียน	115	11.70
ดูภาพยนตร์ ซีดี วีดีโอ เทปเพลง	103	10.40
ค่าเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ	128	13.00
ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ท่องเที่ยว	87	8.80
ค่าโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต	56	5.70
ค่าของสะสม ของเล่น	45	4.60
อื่น ๆ	7	0.70
กรณีเงินไม่พอใช้จ่ายนักเรียนแก้ไขโดย		
ขอบิดามารดา/ผู้ปกครอง	194	48.50
ขอยืมจากพี่น้อง	17	4.25
ขอยืมจากเพื่อน	36	9.00
เอาสิ่งของไปจำนำ	8	2.00
วางแผนการใช้จ่ายให้พอดีกับรายรับ	133	33.25
อื่น ๆ	12	3.00

จากตาราง 3 พบว่ารายได้ส่วนใหญ่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มาจากผู้ปกครอง จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 75.50 รองลงมาจากผู้ปกครองและรายได้จากการทำงานพิเศษ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 รายได้จากการทำงานพิเศษ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 รายได้จากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 และรายได้จากทุนการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ลักษณะที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้รับรายได้ส่วนใหญ่เป็นรายสัปดาห์ จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รายวัน

จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 รายเดือน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.75 และอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .50

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ไม่ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.50 และทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่เป็นค่าอาหาร และเครื่องดื่ม จำนวน 314 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 ค่าเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียน จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 ดูภาพยนตร์ ซีดี วีดีโอ เทปเพลง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ท่องเที่ยว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 ค่าโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ค่าของสะสม ของเล่น จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 4.60 และอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70

ในกรณีเงินไม่พอใช้จ่ายส่วนใหญ่ให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง แก้ไขโดยขอบิดามารดา/ผู้ปกครอง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 วางแผนการใช้จ่ายให้พอดีกับรายรับ จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 ขอยืมเพื่อน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 ขอยืมจากพี่น้อง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25 และเอาสิ่งของไปจำนำและอื่น ๆ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ตาราง 4

จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พฤติกรรมการออม	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนเริ่มออมตั้งแต่อายุ	(N = 400)	
ไม่ได้ออม	69	17.25
น้อยกว่า 5 ปี	72	18.00
5-9 ปี	111	27.75
10-14 ปี	115	28.75
มากกว่า 14 ปี	33	8.25
ความถี่ในการออมของนักเรียน	(N = 331)	
ทุกวัน	83	25.08
ทุกสัปดาห์	99	29.91
ทุกเดือน	53	16.01
แล้วแต่สถานการณ์	96	29.00
จำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง	(N = 331)	
น้อยกว่า 100 บาท	135	40.79
101-500 บาท	103	31.12
501-1,000 บาท	56	16.92
1,001 บาทขึ้นไป	37	11.18
รูปแบบในการออมของนักเรียน	(N = 331)	
ฝากธนาคาร	158	47.73
ซื้อสลากออมสิน	7	2.11
ฝากไว้กับบิดา-มารดา	19	5.74
เล่นแชร์	13	3.93
เก็บไว้กับตัวเอง	131	39.58
อื่น ๆ	3	.91

ตาราง 4 (ต่อ)

พฤติกรรมการออม	จำนวน	ร้อยละ
เป้าหมายในการออมของนักเรียน	(N = 331)	
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	59	17.82
เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต	29	8.76
ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	27	8.16
เพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย	86	25.98
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม	116	35.05
อื่น ๆ	14	4.23

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เริ่มออมตั้งแต่อายุ 10-14 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 รองลงมาเริ่มออมตั้งแต่อายุ 5-9 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75 เริ่มออมอายุน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 เริ่มออมเมื่ออายุมากกว่า 14 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 และไม่ได้ออม จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีการออมจำนวน 331 คน ส่วนใหญ่ออมทุกสัปดาห์ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 29.91 ออมแล้วแต่สถานการณ์ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ออมทุกวัน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.08 และ ออมทุกเดือน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.01

ส่วนใหญ่จำนวนเงินที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เก็บออมแต่ละครั้ง น้อยกว่า 100 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79 ออมครั้งละ 101-500 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.12 ออมครั้งละ 501-1,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.01 ออมครั้งละ 1,001 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.18

รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่ฝากธนาคาร จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.73 เก็บไว้กับตัวเอง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.58 ฝากไว้กับบิดา-มารดา จำนวน 19

คน คิดเป็นร้อยละ 5.74 เล่นแชร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.93 ซื้อสลากออมสิน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .91

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงส่วนใหญ่ มีเป้าหมายในการออม เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 35.05 เพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 25.98 เพื่อเป็นทุนการศึกษา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 เพื่อเป็น ทุน ประกอบอาชีพในอนาคต จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.76 ต้องการดอกเบี้ยและ ผลตอบแทน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 และอื่น ๆ จำนวน 14คน คิดเป็นร้อยละ 4.23

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการ- ออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- รามคำแหง

ตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการ-
ออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่ง
รายละเอียดดังแสดงในตาราง 5-29

ตาราง 5

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ

(N = 400)

อายุที่เริ่มอม	เพศ				
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้อม	36	19.57	33	15.28	$\chi^2 = 16.307$ df = 4 sig = .003*
น้อยกว่า 5 ปี	39	21.20	33	15.28	
5-9 ปี	41	22.28	70	32.41	
10-14 ปี	45	24.46	70	32.41	
มากกว่า 14 ปี	23	12.50	10	4.63	
รวม	184	100.00	216	100.00	

* $p < .05$

จากตาราง 5 พบว่า อายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงจะเริ่มอมที่อายุ 5-9 ปี และอายุ 10-14 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.41 ส่วนเพศชายจะเริ่มอมที่อายุ 10-14 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.46

ตาราง 6

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ

(N = 331)

ความถี่ในการออม	เพศ				
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทุกวัน	36	24.32	47	25.68	$\chi^2 = 1.103$
ทุกสัปดาห์	42	28.38	57	31.15	df = 3
ทุกเดือน	27	18.24	26	14.21	sig = .776
แล้วแต่สถานการณ์	43	29.05	53	28.96	
รวม	148	100.00	183	100.00	

จากตาราง 6 พบว่า ความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยเพศหญิงมีความถี่ในการออมแล้วทุกสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.15 และ
เพศชายมีความถี่ในการออมแล้วแต่สถานการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.05

ตาราง 7

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ

(N = 331)

จำนวนเงินที่เก็บออม แต่ละครั้ง	เพศ				
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยกว่า 100 บาท	55	37.16	80	43.72	$\chi^2 = 5.895$
101-500 บาท	42	28.38	61	33.33	df = 3
501-1,000 บาท	29	19.59	27	14.75	sig = .117
1,001 บาทขึ้นไป	22	14.86	15	8.20	
รวม	148	100.00	183	100.00	

จากตาราง 7 พบว่า จำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งเพศหญิงและเพศชายเก็บออมแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาทมากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 43.72 และ 37.16 ตามลำดับ

ตาราง 8

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ

(N = 331)

รูปแบบในการออม	เพศ				
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ฝากธนาคาร	70	47.30	88	48.09	$\chi^2 = 3.650$
ซื้อสลากออมสิน	4	2.70	3	1.64	df = 5
ฝากไว้กับบิดา-มารดา	10	6.76	9	4.92	sig = .601
เล่นแชร์	8	5.41	5	2.73	
เก็บไว้กับตัวเอง	54	36.49	77	42.08	
อื่นๆ	2	1.35	1	.55	
รวม	148	100.00	183	100.00	

จากตาราง 8 พบว่า รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งเพศหญิงและเพศชายมีรูปแบบการออมโดยการฝากธนาคารมาก
ที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 48.09 และ 47.30 ตามลำดับ

ตาราง 9

ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านเพศ

(N = 331)

เป้าหมายในการออม	เพศ				
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	25	16.89	34	18.58	$\chi^2 = 1.643$ df = 5 sig = .896
เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต	15	10.14	14	7.65	
ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	14	9.46	13	7.10	
เพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือยาม					
เจ็บป่วย	37	25.00	49	26.78	
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์					
การเรียน ของสะสม	50	33.78	66	36.07	
อื่น ๆ	7	4.73	7	3.83	
รวม	148	100.00	183	100.00	

จากตาราง 9 พบว่า เป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งเพศหญิงและเพศชายมีเป้าหมายในการออมเพื่อซื้อของใช้
ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 36.07 และ
33.78 ตามลำดับ

ตาราง 10

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา

(N = 400)

อายุที่เริ่มอม	ระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้อม	23	16.67	12	10.17	34	23.61	$\chi^2 = 21.019$ df = 8 sig = .007*
น้อยกว่า 5 ปี	28	20.29	24	20.34	20	13.89	
5-9 ปี	41	29.71	38	32.20	32	22.22	
10-14 ปี	39	28.26	38	32.20	38	26.39	
มากกว่า 14 ปี	7	5.07	6	5.08	20	13.89	
รวม	138	100.00	118	100.00	144	100.00	

* $p < .01$

จากตาราง 10 พบว่า อายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะเริ่มอมที่อายุ 5-9 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.71 ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะเริ่มอมที่อายุ 5-9 ปี และ 10-14 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.20 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเริ่มอมที่อายุ 10-14 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.39

ตาราง 11

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา

(N = 331)

ความถี่ในการออม	ระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทุกวัน	42	36.52	20	18.87	21	19.09	$\chi^2 = 20.131$ df = 6 sig = .003*
ทุกสัปดาห์	32	27.83	27	25.47	40	36.36	
ทุกเดือน	10	8.70	21	19.81	22	20.00	
แล้วแต่สถานการณ์	31	26.96	38	35.85	27	24.55	
รวม	115	100.00	106	100.00	110	100.00	

* $p < .05$

จากตาราง 11 พบว่า ความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความถี่ในการออมทุกวัน
มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.52 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความถี่ในการออมแล้วแต่
สถานการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.85 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความถี่ใน
การออมทุกสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36

ตาราง 12

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา

(N = 331)

จำนวนเงินที่เก็บออม แต่ละครั้ง	ระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
น้อยกว่า 100 บาท	55	47.83	47	44.34	33	30.00	$\chi^2 = 19.479$ df = 6 sig = .003*
101-500 บาท	36	31.30	33	31.13	34	30.91	
501-1,000 บาท	14	12.17	21	19.81	21	19.09	
1,001 บาทขึ้นไป	10	8.70	5	4.72	22	20.00	
รวม	115	100.00	106	100.00	110	100.00	

* $p < .05$

จากตาราง 12 พบว่า จำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 น้อยกว่า 100 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.83 และ 44.34 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เก็บออมแต่ละครั้งตั้งแต่ 101-500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.91

ตาราง 13

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา

(N = 331)

รูปแบบในการออม	ระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ฝากธนาคาร	56	48.70	55	51.89	47	42.73	$\chi^2 = 19.363$ df = 10 sig = .036*
ซื้อสลากออมสิน	1	.87	2	1.89	4	3.64	
ฝากไว้กับบิดา-มารดา	3	2.61	4	3.77	12	10.91	
เล่นแชร์	4	3.48	1	.94	8	7.27	
เก็บไว้กับตัวเอง	49	42.61	44	41.51	38	34.55	
อื่น ๆ	2	1.74	-	-	1	.91	
รวม	115	100.00	106	100.00	110	100.00	

* $p < .05$

จากตาราง 13 พบว่า รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เก็บออมโดยฝากธนาคารมากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อย
ละ 48.70, 51.89 และ 42.73 ตามลำดับ

ตาราง 14

ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา

(N = 331)

เป้าหมายในการออม	ระดับชั้นที่กำลังศึกษา					
	มัธยมศึกษาปีที่ 4		มัธยมศึกษาปีที่ 5		มัธยมศึกษาปีที่ 6	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	12	10.43	24	22.64	23	20.91
เพื่อเป็นทุนประกอบ						
อาชีพในอนาคต	10	8.70	10	9.43	9	8.18
ต้องการดอกเบี้ยและ						
ผลตอบแทน	7	6.09	8	7.55	12	10.91
เพื่อเก็บไว้ใช้ยาม						
ฉุกเฉิน หรือยาม						
เจ็บป่วย	32	27.83	21	19.81	33	30.00
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว						
เช่น อุปกรณ์การเรียน						
ของสะสม	48	41.74	38	35.85	30	27.27
อื่น ๆ	6	5.22	5	4.72	3	2.73
รวม	115	100.00	106	100.00	110	100.00

 $\chi^2 = 13.947$

df = 10

sig = .175

จากตาราง 14 พบว่า เป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นที่กำลังศึกษา อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5
ออมเพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสมมากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็น
ร้อยละ 41.74 และ 35.85 ตามลำดับ และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ออมเพื่อเก็บไว้ใช้ยาม
ฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.00

ตาราง 15

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 400)

อายุที่เริ่มอม	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง						
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่ได้อม	17	19.10	32	17.88	20	15.15	$\chi^2 = 7.465$ df = 8 sig = .487
น้อยกว่า 5 ปี	19	21.35	33	18.44	20	15.15	
5-9 ปี	22	24.72	53	29.61	36	27.27	
10-14 ปี	26	29.21	50	27.93	39	29.55	
มากกว่า 14 ปี	5	5.62	11	6.15	17	12.88	
รวม	89	100.00	179	100.00	132	100.00	

จากตาราง 15 พบว่า อายุที่เริ่มอมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี จะเริ่มอมที่อายุ 10-14 ปี มากที่สุดเหมือนกันคิดเป็นร้อยละ 29.21 และ 29.55 ตามลำดับ แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จะเริ่มอมที่อายุ 5-9 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 29.61

ตาราง 16

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 331)

ความถี่ในการออม	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง						
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทุกวัน	18	25.00	37	25.17	28	25.00	$\chi^2 = 8.264$ df = 6 sig = .219
ทุกสัปดาห์	29	40.28	41	29.89	29	25.89	
ทุกเดือน	8	11.11	21	14.29	24	21.43	
แล้วแต่สถานการณ์	17	23.61	48	32.65	31	27.68	
รวม	72	100.00	147	100.00	112	100.00	

จากตาราง 16 พบว่า ความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของ
ผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษา
ต่ำกว่าปริญญาตรีออมทุกสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.28 นักเรียนที่ผู้ปกครอง
มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ออมแล้วแต่สถานการณ์มากที่สุด
เหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 32.65 และ 27.68 ตามลำดับ

ตาราง 17

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 331)

จำนวนเงินที่เก็บออม แต่ละครั้ง	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	34	47.22	62	42.18	39	34.82
101-500 บาท	23	31.94	47	31.97	33	29.46
501-1,000 บาท	8	11.11	27	18.37	21	18.75
1,001 บาทขึ้นไป	7	9.72	11	7.48	19	16.96
รวม	72	100.00	147	100.00	112	100.00

จากตาราง 17 พบว่า จำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี เก็บออมแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 47.22, 42.18 และ 34.82 ตามลำดับ

ตาราง 18

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 331)

รูปแบบในการออม	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง						
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ฝากธนาคาร	28	38.89	68	46.26	62	55.36	$\chi^2 = 14.782$ df = 10 sig = .140
ซื้อสลากออมสิน	2	2.78	4	2.72	1	.89	
ฝากไว้กับบิดา-มารดา	5	6.94	10	6.80	4	3.57	
เล่นแชร์	5	6.94	4	2.72	4	3.57	
เก็บไว้กับตัวเอง	32	44.44	61	41.50	38	3.93	
อื่น ๆ	-	-	-	-	3	2.68	
รวม	72	100.00	147	100.00	112	100.00	

จากตาราง 18 พบว่า รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของ
ผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองที่มีการศึกษา
ต่ำกว่าปริญญาตรีออมโดยเก็บไว้กับตัวเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.44 นักเรียนที่
ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีออมโดยฝากธนาคาร
มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 46.26 และ 55.36 ตามลำดับ

ตาราง 19

ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

(N = 331)

เป้าหมายในการออม	ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง					
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	13	18.06	24	16.33	22	19.64
เพื่อเป็นทุนประกอบ						
อาชีพในอนาคต	6	8.33	14	9.52	9	8.04
ต้องการดอกเบี้ยและ						
ผลตอบแทน	7	9.72	9	6.12	11	9.82
เพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน						
หรือยามเจ็บป่วย	16	22.22	39	26.53	31	27.68
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว						
เช่น อุปกรณ์การเรียน						
ของสะสม	25	34.72	56	38.10	35	31.25
อื่น ๆ	5	6.94	5	3.40	4	3.57
รวม	72	100.00	147	100.00	112	100.00

 $\chi^2 = 4.911$

df = 10

sig = .897

จากตาราง 19 พบว่า เป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของ
ผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับ
การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีเป้าหมายในการออม
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสมมากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็น
ร้อยละ 34.72, 38.10 และ 31.25 ตามลำดับ

ตาราง 20

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง

		อาชีพของผู้ปกครอง											
อายุที่เริ่มออม	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน หรือ ลูกจ้าง		ประกอบธุรกิจ									
		บริษัทเอกชน		ค้าขาย		ส่วนตัว		เกษตรกร		อื่นๆ			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ออม	11	11.46	11	11.22	5	15.15	33	22.92	3	37.50	6	28.57	
น้อยกว่า 5 ปี	19	19.79	17	17.35	9	27.27	24	16.67	-	-	3	14.29	$\chi^2 = 27.994$
5-9 ปี	30	31.25	35	35.71	5	15.15	36	25.00	2	25.00	3	14.29	df = 20
10-14 ปี	29	30.21	31	31.63	8	24.24	39	27.08	2	25.00	6	28.57	sig = .110
มากกว่า 14 ปี	7	7.29	4	4.08	6	18.18	12	8.33	1	12.50	3	14.29	
รวม	96	100.00	98	100.00	33	100.00	144	100.00	8	100.00	21	100.00	

จากตาราง 20 พบว่า อายุที่เริ่มออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชนเริ่มออมเมื่ออายุ 5-9 ปี มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และ 35.71 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ เริ่มออมเมื่ออายุ 10-14 ปี มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 27.08 และ 28.57

ตาราง 21

ความสัมพันธ์ระหว่างการถนัดในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง

(N = 331)

ความถนัดในการออม		อาชีพของผู้ปกครอง									
		รับราชการ/พนักงานหรือ		พนักงาน หรือ		ธุรกิจ		ประกอบธุรกิจ		อื่น ๆ	
		พนักงาน	รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	ค้าขาย	ส่วนตัว	ส่วนตัว	เกษตรกร	อื่น ๆ		
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	19 22.35	23 26.44	8 28.57	26 23.42	3 60.00	4 26.67	$\chi^2 = 13.364$				
ทุกสัปดาห์	25 29.41	22 25.29	11 39.29	35 31.53	1 20.00	5 33.33	df = 15				
ทุกเดือน	10 11.76	19 24.84	5 17.86	16 14.41	-	3 20.00	sig = .574				

ตาราง 21 (ต่อ)

		อาชีพของผู้ปกครอง									
ความดีในการออม	รับราชการ/	พนักงาน หรือ									
	พนักงาน	ลูกจ้าง									
	รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน									
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
แล้วแต่สถานการณ์	31 36.47	23 26.44	4 14.29	34 30.63	1 20.00	3 20.00					
รวม	85 100.00	87 100.00	28 100.00	111 100.00	5 100.00	15 100.00					

จากตาราง 21 พบว่า ความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจออมแล้วแต่สถานการณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.47 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ จะออมทุกสัปดาห์มากที่สุดเหมือนกัน คิดเป็นร้อยละ 39.29, 31.53 และ 33.33 ตามลำดับ แต่นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน มีการออมทุกวัน และออมแล้วแต่สถานการณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.44

ตาราง 22

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้าน

อาชีพของผู้ปกครอง

(N = 331)

		อาชีพของผู้ปกครอง									
จำนวนเงินที่เก็บออม แต่ละครั้ง	รับราชการ/ พนักงาน หรือ ลูกจ้าง	ประกอบธุรกิจ									
		ค้าขาย		ส่วนตัว		เกษตรกร		อื่นๆ			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	37	43.53	35	40.23	11	39.29	44	39.64	2	40.00
101-500 บาท		27	31.76	29	33.33	7	25.00	35	31.53	-	-
501-1,000 บาท		13	15.29	13	14.94	6	21.43	20	18.02	2	40.00
1,001 บาทขึ้นไป		8	9.41	10	11.49	4	14.29	12	10.81	1	20.00
รวม		85	100.00	87	100.00	28	100.00	111	100.00	5	100.00

จากตาราง 22 พบว่า จำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ตาราง 23 (ต่อ)

อาชีพของผู้ปกครอง										
รูปแบบในการออม	รับราชการ/		พนักงาน หรือ		ประกอบธุรกิจ					
	พนักงาน		ลูกจ้าง							
	รัฐวิสาหกิจ		บริษัทเอกชน		ค้าขาย		ส่วนตัว		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	2	2.53	1	1.15	-	-	-	-	-	-
รวม	85	100.00	87	100.00	28	100.00	111	100.00	5	100.00
อื่นๆ									15	100.00

จากตาราง 23 พบว่า รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทเอกชน ค่าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร และอาชีพอื่น ๆ เก็บออมโดยฝากธนาคาร มากกว่าผู้ใด คิดเป็นร้อยละ 47.06, 47.13, 46.43, 45.95, 40.00 และ 73.33

ตาราง 24

ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านอาชีพของผู้ปกครอง

(N = 331)

อาชีพของผู้ปกครอง													
เป้าหมายในการออม	รับราชการ/ พนักงาน หรือ		ลูกจ้าง		ประกอบธุรกิจ		ค้าขาย		เกษตรกร		อื่นๆ		
	พนักงาน	ลูกจ้าง	ประกอบธุรกิจ	ค้าขาย	เกษตรกร	อื่นๆ							
	รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	ส่วนตัว										
	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ						
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	16	18.82	15	17.24	7	25.00	17	15.32	1	20.00	3	20.00	$\chi^2 = 34.187$
เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต	10	11.76	4	4.60	-	-	11	9.91	-	-	4	26.67	df=25
ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	6	7.06	6	6.90	4	14.29	10	9.01	1	20.00	-	-	sig=.104
เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย	16	18.82	35	40.23	6	21.43	26	23.42	1	20.00	2	13.33	
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม	30	35.29	26	29.89	9	32.14	43	38.74	2	40.00	6	40.00	
อื่นๆ	7	8.24	1	1.15	2	7.14	4	3.60	-	-	-	-	
รวม	85	100.00	87	100.00	28	100.00	111	100.00	5	100.00	15	100.00	

จากตาราง 24 พบว่า เป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว เกษตรกร และอาชีพอื่น ๆ มีเป้าหมายในการออมเพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.29, 32.14, 38.74, 40.00 นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน มีเป้าหมายในการออมเพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.23

ตาราง 25

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มออกมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน

(N = 400)

อายุที่เริ่มออกม	รายได้ของนักเรียน									
	น้อยกว่า 1,500 บาท		1,501-2,500 บาท		2,501-3,500 บาท		3,501-4,500 บาท		มากกว่า 4,500 บาท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ตอบ	2	15.38	24	15.00	21	19.09	11	17.46	11	20.37
น้อยกว่า 5 ปี	4	30.77	21	13.13	22	20.00	12	19.05	13	24.07
5-9 ปี	5	38.46	51	31.88	30	27.27	19	30.16	6	11.11
10-14 ปี	1	7.69	49	30.63	29	26.36	17	26.98	19	35.19
มากกว่า 14 ปี	1	7.69	15	9.38	8	7.27	4	6.35	5	9.26
รวม	13	100.00	160	100.00	110	100.00	63	100.00	54	100.00

$\chi^2 = 16.730$
df = 16
sig = .403

จากตาราง 25 พบว่า อายุที่เริ่มออกมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท, 1,500-2,500 บาท, 2,501-3,500 บาท

และรายได้ 3,501-4,500 บาท เริ่มออมที่อายุ 5-9 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46, 21.88, 27.27 และ 30.16 นักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 4,500 บาท เริ่มออมอายุ 10-14 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.19

ตาราง 26

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน

(N = 331)

ความถี่ในการออม	รายได้ของนักเรียน									
	น้อยกว่า 1,500 บาท		1,501-2,500 บาท		2,501-3,500 บาท		3,501-4,500 บาท		มากกว่า 4,500 บาท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	4	36.36	39	28.68	25	28.09	9	17.31	6	13.95
ทุกสัปดาห์	2	18.18	38	27.94	22	24.72	22	42.31	15	34.88
ทุกเดือน	1	9.09	19	13.97	20	22.47	5	9.62	8	18.60
แล้วแต่สถานการณ์	4	36.36	40	29.41	22	24.72	16	30.77	14	32.56
รวม	11	100.00	136	100.00	89	100.00	52	100.00	43	100.00

$\chi^2 = 15.001$
df = 12
sig = .241

จากตาราง 26 พบว่า ความถี่ในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท มีความถี่ในการออมทุกวันและแล้วแต่สถานการณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 นักเรียนที่มีรายได้ 1,500-2,500 บาท มีความถี่ในการออมแล้วแต่สถานการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.41 นักเรียนที่มีรายได้ 2,501-3,500 บาท มีความถี่ในการออมทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.09 และนักเรียนที่มีรายได้ 3,501-4,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท มีความถี่ในการออมทุกสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.31 และ 34.88

ตาราง 27

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินที่เกิดขึ้นของแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านรายได้ของนักเรียน

(N = 331)

จำนวนเงินที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง	รายได้ของนักเรียน							
	น้อยกว่า 1,500 บาท		1,501-2,500 บาท		2,501-3,500 บาท		3,501-4,500 บาท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	8	72.73	68	50.00	30	33.71	19	36.54
101-500 บาท	-	-	34	25.00	34	38.20	22	42.31
501-1,000 บาท	-	-	19	13.97	18	20.22	8	15.38
1,001 บาทขึ้นไป	3	27.27	15	11.03	7	7.87	3	5.77
รวม	11	100.00	136	100.00	89	100.00	52	100.00

*p < .05

จากตาราง 27 พบว่า จำนวนเงินที่เกิดขึ้นกับออมแต่ละครั้งของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท และ 1,500-2,500 บาท เก็บออมแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ 50.00 นักเรียนที่มีรายได้ 2,501-3,500 บาท 3,501-4,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท เก็บออมแต่ละครั้งตั้งแต่ 101-500 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.20, 42.31 และ 30.23

ตาราง 28

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านรายได้อของนักเรียน

(N = 331)

รูปแบบในการออม	รายได้ของนักเรียน									
	น้อยกว่า 1,500 บาท		1,501-2,500 บาท		2,501-3,500 บาท		3,501-4,500 บาท		มากกว่า 4,500 บาท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝากธนาคาร	6	54.55	61	44.58	48	53.93	22	42.31	21	48.84
ซื้อสลากออมสิน	2	18.18	2	1.47	1	1.12	1	1.92	1	2.33
ฝากไว้กับบิดา-มารดา	1	9.09	11	8.09	4	4.49	-	-	3	6.98
เล่นแชร์	-	-	7	5.15	-	-	3	5.77	3	6.98
เก็บไว้กับตัวเอง	2	18.18	53	38.97	36	40.45	26	50.00	14	32.56
อื่นๆ	-	-	2	1.47	-	-	-	-	1	2.33
รวม	11	100.00	136	100.00	89	100.00	52	100.00	43	100.00

 $\chi^2 = 32.364$
 $df = 20$
 $sig = .040^*$
* $p < .05$

จากตาราง 28 พบว่า รูปแบบในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท 1,500-2,500 บาท 2,501-3,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท เก็บออมโดยการฝากธนาคาร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.55, 44.85, 53.93 และ 48.84 นักเรียนที่มีรายได้ 3,501-4,500 บาท จะออมโดยเก็บไว้กับตัวเอง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตาราง 29

ความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับปัจจัยด้านรายได้อของนักเรียน (N = 331)

เป้าหมายในการออม	รายได้ของนักเรียน									
	น้อยกว่า 1,500 บาท					มากกว่า 4,500 บาท				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเป็นทุนการศึกษา	2	18.18	22	16.18	18	20.22	9	17.31	8	18.06
เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต	1	9.09	15	11.03	8	8.99	3	5.77	2	4.65
ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	3	27.27	11	8.09	7	7.87	5	9.62	1	2.33
เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย	3	27.27	36	26.47	25	28.09	11	21.15	11	25.58

$\chi^2 = 17.563$
df = 20
sig = .616

ตาราง 29 (ต่อ)

เป้าหมายในการออม	รายได้ของนักเรียน									
	น้อยกว่า 1,500 บาท					มากกว่า 1,500 บาท				
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม	1	9.09	45	33.09	29	32.58	23	44.23	18	41.86
อื่น ๆ	1	9.09	7	5.15	2	2.25	1	1.92	3	6.98
รวม	11	100.00	136	100.00	89	100.00	52	100.00	43	100.00

จากตาราง 29 พบว่า เป้าหมายในการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท มีเป้าหมายในการออมที่ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน และเพื่อเก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.27 นักเรียนที่มีรายได้ 1,500-2,500 บาท 2,501-3,500 บาท 3,501-4,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท มีเป้าหมายในการออมเพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.09, 32.58, 44.23 และ 41.86

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับการปฏิบัติความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งรายละเอียดดัง
แสดงในตาราง 30

ตาราง 30

ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

(N = 400)			
ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ การปฏิบัติ
1. นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน	2.50	1.362	ปานกลาง
2. นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	2.42	1.305	น้อย
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินทุกครั้ง	3.40	1.132	ปานกลาง
4. นักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	3.40	1.048	ปานกลาง
5. นักเรียนคิดถึงความจำเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ	3.51	1.038	มาก
6. นักเรียนจัดลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเสมอ	3.47	1.038	ปานกลาง
7. เมื่อนักเรียนพบของที่ถูกใจ ท่านจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ	3.63	1.070	มาก
8. นักเรียนเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อทุกครั้ง	3.73	1.085	มาก
9. นักเรียนคิดหาวิธีที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นเสมอ	3.44	1.160	ปานกลาง
โดยรวม	3.28	.727	ปานกลาง

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 3.28$, $SD = 0.727$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงิน อยู่ในระดับมาก 3

ข้อ เรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยสุด คือ เปรียบเทียบราคาของที่ซื้อทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพบของที่พอใจ จะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ ($\bar{X} = 3.63$) และคิดถึงความจำเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ ($\bar{X} = 3.51$) ส่วนข้ออื่น ๆ มีระเบียบวินัยในการใช้เงินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.50-3.47$) มีเพียงข้อเดียวที่นักเรียนมีระเบียบวินัยในการใช้เงินอยู่ในระดับน้อย คือ ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ($\bar{X} = 2.42$)

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งรายละเอียดดังแสดงในตาราง 31- 39

ตาราง 31

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ

คุณภาพการทำงาน	เพศ				t	Sig
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน	2.72	1.440	2.32	1.267	2.911	0.004*
2. นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	2.62	1.370	2.25	1.225	2.823	0.005*
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินทุกครั้ง	3.49	1.169	3.31	1.096	1.626	0.105
4. นักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	3.52	1.045	3.31	1.043	2.012	0.045*
5. นักเรียนคิดถึงความจำเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ	3.57	0.984	3.47	1.082	0.937	0.349
6. นักเรียนจัดลำดับความสำคัญในการใช้ จ่ายเสมอ	3.51	0.992	3.44	1.077	0.638	0.524
7. เมื่อนักเรียนพบของที่ถูกรใจ ท่านจะ สะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ	3.65	1.076	3.61	1.068	0.382	0.703
8. นักเรียนเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อ ทุกครั้ง	3.68	1.125	3.76	1.050	-0.727	0.468
9. นักเรียนคิดหาวิธีที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น เสมอ	3.48	1.091	3.41	1.216	0.614	0.540
โดยรวม	3.36	0.725	3.21	0.724	2.078	0.038*

* $p < .05$

จากตาราง 31 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ที่มีเพศต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัย-
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีระเบียบวินัยในการใช้เงินสูงกว่าเพศหญิง เมื่อ
พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มี 3 ข้อ คือ นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย
และนักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง

ตาราง 32

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้นที่
กำลังศึกษา

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	ระดับการปฏิบัติ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	138	3.30	.753	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 5	118	3.25	.653	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 6	144	3.28	.764	ปานกลาง
รวม	400	3.28	.727	ปานกลาง

จากตาราง 32 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)
และเมื่อจำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินมากที่สุด คือ
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมา คือ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ($\bar{X} = 3.28$) และ
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ($\bar{X} = 3.25$)

ตาราง 33

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	.12	.06	.12	.890
ภายในกลุ่ม	397	211.01	.53		
รวมทั้งหมด	399	211.14			

จากตาราง 33 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	ระดับการปฏิบัติ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	89	3.30	.816	ปานกลาง
ปริญญาตรี	179	3.26	.717	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	132	3.30	.683	ปานกลาง
รวม	400	3.28	.727	ปานกลาง

จากตาราง 34 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินมากที่สุด คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.30$) รองลงมา คือนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.26$)

ตาราง 35

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.17	.08	.16	.856
ภายในกลุ่ม	397	210.97	.53		
รวมทั้งหมด	399	211.14			

จากตาราง 35 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 36

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติ
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	96	3.32	.641	ปานกลาง
พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน	98	3.27	.695	ปานกลาง
ค้าขาย	33	3.51	.794	มาก
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	144	3.25	.724	ปานกลาง
เกษตรกร	8	2.75	1.320	ปานกลาง
อื่น ๆ	21	3.11	.807	ปานกลาง
รวม	400	3.28	.727	ปานกลาง

จากตาราง 36 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$)

และเมื่อจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินมากที่สุด คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมา คือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 3.32$) และ พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.27$)

ตาราง 37

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	4.91	.98	1.88	.097
ภายในกลุ่ม	394	206.23	.52		
รวมทั้งหมด	399	211.14			

จากตาราง 37 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน	N	$\bar{X}$	SD	ระดับการปฏิบัติ
น้อยกว่า 1500 บาท	13	3.61	.477	มาก
1500 - 2500 บาท	160	3.19	.766	ปานกลาง
2501 - 3500 บาท	110	3.39	.759	ปานกลาง
3501 - 4500 บาท	63	3.32	.635	ปานกลาง
มากกว่า 4500 บาท	54	3.19	.657	ปานกลาง
รวม	400	3.28	.727	ปานกลาง

จากตาราง 38 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) และเมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระเบียบวินัยในการใช้เงินมากที่สุด คือ นักเรียนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 1,500 บาท ($\bar{X} = 3.61$) รองลงมา คือ 2,501-3,500 บาท ($\bar{X} = 3.39$) และ 3,501-4,500 บาท ($\bar{X} = 3.32$)

ตาราง 39

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	4.41	1.10	2.11	.079
ภายในกลุ่ม	395	206.73	.52		
รวมทั้งหมด	399	211.14			

จากตาราง 39 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับปัจจัยส่วนบุคคล และยังได้ศึกษาเปรียบเทียบความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,068 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรอย่างง่าย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้เกิดคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 4 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน แต่การวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเชิงช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน (proportional stratified sampling) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมา 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มี 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่าย ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม และตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ (frequency distribution) หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่าสถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way

analysis of variance) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญที่น้อยที่สุด (LSD)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีพฤติกรรมการออม คือ ส่วนใหญ่เริ่มออมตั้งแต่อายุ 5-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.50 แต่มีนักเรียนที่ไม่มีการออม คิดเป็นร้อยละ 17.25 ซึ่งนักเรียนที่มีการเก็บออม ส่วนใหญ่มีการเก็บออมทุกสัปดาห์ หรือแล้วแต่สถานการณ์ คิดเป็นร้อยละ 58.91 โดยจะออมแต่ละครั้งไม่เกิน 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.79 วิธีการเก็บออมที่นิยมมากที่สุดคือ การฝากธนาคาร คิดเป็นร้อยละ 47.73 และเป้าหมายในการออมของนักเรียนส่วนใหญ่เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม คิดเป็นร้อยละ 35.05

2. การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

2.1 เพศ และระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับอายุที่นักเรียนเริ่มออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ รูปแบบในการออมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, $SD = 0.727$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีระเบียบวินัยมากที่สุด ซึ่งมีระเบียบวินัยอยู่ในระดับมาก คือ การเปรียบเทียบราคาของที่ซื้อทุกครั้ง ($\bar{X} = 3.73$) รองลงมา คือ เมื่อพบของที่ถูใจจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ ($\bar{X} = 3.63$) และคิดถึงความเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ ($\bar{X} = 3.51$)

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนพบว่า

4.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีระเบียบวินัยสูงกว่าเพศหญิง

4.2 นักเรียนที่มีระดับชั้นที่กำลังศึกษา ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนต่างกัน มีระเบียบวินัยในการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม และความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษากฎพฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ส่วนใหญ่เริ่มออมตั้งแต่อายุ 5-14 ปี มีการเก็บออมทุกสัปดาห์ หรือแล้วแต่สถานการณ์ โดยจะออมแต่ละครั้งไม่เกิน 100 บาท วิธีการเก็บออมที่นิยมมากที่สุดคือ การฝากธนาคาร และเป้าหมายในการออมของนักเรียนส่วนใหญ่

เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่เริ่มออมตั้งแต่เริ่มมีรายได้แม้แต่เพียงเล็กน้อยก็รู้จักเก็บออมนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่เด็กมีนิสัยอยากเก็บออมตั้งแต่อายุน้อย และส่วนใหญ่จะออมโดยการฝากธนาคารซึ่งถือเป็นการออมที่ดีและถูกต้องเพราะมีการเพิ่มพูนทรัพย์ตามที่สุลาภา ถาวรศักดิ์ (2551) ได้กล่าวว่าเมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือนั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินงอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปมักจะเก็บในรูปแบบเงินสดหรือฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน และคนสวน (2549) ได้กล่าวว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชีเงินฝากประจำและบัญชีเงินฝากธนาคารมีความสะดวก ปลอดภัย และมั่นคง เพราะระบบเงินฝากมีความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินจากการฝากเงินแม้จะไม่สูงมากนัก แต่สามารถเบิกถอนออกมาใช้ได้สะดวกในยามที่ต้องการ และยังสอดคล้องกับ กุณิศรา กฤตวรกาญจน์ (2550, หน้า 158-159) ที่ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมออมในเยาวชน โดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการพัฒนา: กรณีศึกษาเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียน เริ่มเก็บเงินออมตั้งแต่อายุ 5-10 ปี ซึ่งจะออมเงินครั้งละไม่เกิน 100 บาท

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า

2.1 เพศมีความสัมพันธ์กับอายุที่นักเรียนเริ่มออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงจะเริ่มออมที่อายุ 5-9 ปี และอายุ 10-14 ปี มากที่สุด ส่วนเพศชายจะเริ่มออมที่อายุ 10-14 ปี มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจเร็วกว่าเพศชายจึงทำให้มีความต้องการความมั่นคงในอนาคตได้เร็วกว่า จึงทำให้มีการเริ่มออมเร็วกว่าเพศชาย

2.2 ระดับชั้นที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับอายุที่นักเรียนเริ่มออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะเริ่มออมที่อายุ 5-9 ปี มากที่สุด ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะเริ่มออมที่อายุ 5-9 ปี และ 10-14 ปี มากที่สุด และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเริ่มออมที่อายุ 10-14 ปี มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรัฐบาลได้มอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการรณรงค์ส่งเสริมการประหยัดและการออม ซึ่งได้เริ่มจริงจังตั้งแต่ต้นปี

พ.ศ.2540 เป็นต้นมา การรณรงค์มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประหยัดและการออมที่ถูกต้อง เพื่อปลูกฝังนิสัยการวางแผนการใช้จ่ายอย่างประหยัด และรักการออมในทุกระดับ และเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการออมให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัด และการออมจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนเริ่มออมเมื่ออายุน้อย

2.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการออมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความถี่ในการออมทุกวันมากที่สุด นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความถี่ในการออมแล้วแต่สถานการณ์มากที่สุด และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความถี่ในการออมทุกสัปดาห์มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ยังไม่มีรายจ่ายในเรื่องของการเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงทำให้สามารถเก็บออมได้ทุกวัน

2.4 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 น้อยกว่า 100 บาท มากที่สุด และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เก็บออมแต่ละครั้งตั้งแต่ 101-500 บาท มากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะเก็บออมทุกวันมากที่สุดจึงทำให้จำนวนเงินที่เก็บออมแต่ละครั้งไม่มากนักเพราะออมจากเงินที่เหลือใช้ประจำวัน และเป็นไปตามที่ วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาหกรรม และวลัยลักษณ์ อัดตะนันท์ (2531, หน้า 39-44) กล่าวถึงปัจจัยในการออมระดับส่วนบุคคล ว่าปัจจัยทางสังคมที่เป็นตัวกำหนดการออมตัวหนึ่งนั้น คือ การศึกษา คือโดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย เพราะจะเข้าใจในความสำคัญของการออมมากกว่า

2.5 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการออมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เก็บออมโดยฝากธนาคารมากที่สุด อาจเกิดจากรัฐบาลมีการรณรงค์ให้มีการประหยัดและออม เพื่อความมั่นคงของอนาคต ซึ่งการเก็บออมที่ง่ายและปลอดภัยที่สุด คือการฝากธนาคารนั่นเอง

2.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า

1,500 บาท และ 1,500-2,500 บาท เก็บออมแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท มากที่สุด นักเรียนที่มีรายได้ 2,501-3,500 บาท 3,501-4,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท เก็บออมแต่ละครั้งตั้งแต่ 101-500 บาท มากที่สุด จะเห็นว่าการเก็บออมของนักเรียนจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับรายได้ของนักเรียนด้วยเช่นกัน

2.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ รูปแบบในการออมของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีรายได้น้อยกว่า 1,500 บาท 1,500-2,500 บาท 2,501-3,500 บาท และมากกว่า 4,500 บาท เก็บออมโดยการฝากธนาคาร มากที่สุด สำหรับนักเรียนที่มีรายได้ 3,501-4,500 บาท จะออมโดยเก็บไว้กับตัวเองมากที่สุด

3. จากการศึกษาความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักเรียนมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้แม้ว่าปัจจุบันจะมีการณรงค์ส่งเสริมการประหยัดและการออมให้รู้จักการดำเนินชีวิตอย่างประหยัด และปลูกฝังนิสัยให้เก็บออมตลอดจนมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องให้กับเยาวชนในทุกระดับก็ตาม แต่นั่นก็เป็นเพียงการอบรมสั่งสอนปลูกฝัง ไม่ได้เป็นกฎระเบียบ ข้อบังคับ สำหรับให้อึดเป็นข้อปฏิบัติตามเพื่อเป็นแบบแผนเดียวกัน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย อยู่ในระดับน้อย แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนก็ยังมีวินัยในการใช้เงินในเรื่องของการเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อ เก็บสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อของที่ถูกต้อง และยังคิดถึงความเป็นของสิ่งที่จะซื้อ ก่อนเสมอ

4. จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศต่างกันมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีระเบียบวินัยในการใช้เงินสูงกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเพราะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่นักเรียนชายเริ่มมีความคิดถึงความมั่นคงเพราะความเป็นผู้นำของเพศชาย และมีแฟชันในการแต่งตัวน้อยกว่านักเรียนหญิงจึงทำให้มีเรื่องที่จะใช้เงินไปในทางฟุ่มเฟือยตามแฟชันน้อยกว่าด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยในภาพรวมแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการออม ที่มีเป้าหมายในการออมเพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม เป็นส่วนใหญ่ และความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ยังมีน้อยในเรื่องการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย และการบันทึกการใช้จ่ายเงินประจำเดือนนั้น ซึ่งเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ต่อการส่งเสริม สร้างนิสัยการออม และความมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้มากยิ่งขึ้น โดยควรพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1. โรงเรียนควรส่งเสริมนิสัยการออม และให้คำแนะนำถึงวิธีการออมที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนจะได้รู้จักการใช้จ่ายเงินไปในทางที่ถูกต้องและจำเป็น ไม่ฟุ้งเฟ้อไปตามแฟชั่น โดยมีการจัดตั้งธนาคารในโรงเรียน หรือเรียกว่า ธนาคารโรงเรียน เพื่อส่งเสริมการออมของนักเรียนให้เกิดการออมที่ต่อเนื่องเป็นรูปธรรม
2. โรงเรียนควรปลูกฝังการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน ปลูกฝังการทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในแต่ละวัน เมื่อใช้เงินต้องวางแผนในการใช้เงินในแต่ละวัน และปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักยับยั้งชั่งใจ ให้รู้จักคิดและคำนึงถึงความเพียงพอและรู้จักประมาณตนตามสถานภาพของตนเองและครอบครัว

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อจะได้ปลูกฝังการมีระเบียบวินัยในการใช้เงินให้แก่ นักเรียน
2. ควรมีการศึกษาทัศนคติที่มีต่อการออมของนักเรียนทุกระดับชั้นเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการออม

ภาคผนวก ก

ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ

ตาราง 41

ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวพฤติกรรมกรออมของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อคำถาม	ค่า IOC
12. นักเรียนเริ่มออมตั้งแต่อายุเท่าไร (ถ้าตอบข้อ 1 ให้ข้ามไปทำตอนที่ 4)	1.00
[] 1. ไม่ได้ออม	[] 2. น้อยกว่า 5 ปี
[] 3. 5-9 ปี	[] 4. 10-14 ปี
[] 5. มากกว่า 15 ปี	
13. ความถี่ในการออมของนักเรียน	1.00
[] 1. ทุกวัน	[] 2. ทุกสัปดาห์
[] 3. ทุกเดือน	[] 4. แล้วแต่สถานการณ์
[] 5. อื่นๆ ระบุ	
14. จำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง	1.00
[] 1. น้อยกว่า 100 บาท	[] 2. 101-500 บาท
[] 3. 501-1,000 บาท	[] 4. 1,001 บาทขึ้นไป
15. รูปแบบในการออมของนักเรียนเป็นแบบใด	1.00
[] 1.ฝากธนาคาร	[] 2. ซื้อสลากออมสิน
[] 3. ฝากไว้กับบิดา-มารดา	[] 4. เล่นแชร์
[] 5. เก็บไว้กับตัวเอง	[] 6. อื่น ๆ ระบุ.....
16. เป้าหมายในการออมของนักเรียน คือข้อใด	1.00
[] 1. เพื่อเป็นทุนการศึกษา	
[] 2. เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต	
[] 3. ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	
[] 4. เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย	
[] 5. เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม	
[] 6. อื่น ๆ ระบุ.....	

ตาราง 42

ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อคำถาม	ค่า IOC
1. นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน	1.00
2. นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	0.66
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินทุกครั้ง	1.00
4. นักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	0.66
5. นักเรียนคิดถึงความจำเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ	1.00
6. นักเรียนจัดลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเสมอ	0.66
7. เมื่อนักเรียนพบของที่ถูกใจ ท่านจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ	0.66
8. นักเรียนเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อทุกครั้ง	0.66
9. นักเรียนคิดหาวิธีที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นเสมอ	1.00

ภาคผนวก ข
ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ

ตาราง 43

ค่าอำนาจจำแนกของควมมีระเบียบวินัยในการใช้เงินของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน-
ปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก
1. นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน	.37
2. นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย	.46
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินทุกครั้ง	.56
4. นักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	.78
5. นักเรียนคิดถึงความเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ	.70
6. นักเรียนจัดลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเสมอ	.74
7. เมื่อนักเรียนพบของที่ถูกใจ ท่านจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ	.58
8. นักเรียนเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อทุกครั้ง	.71
9. นักเรียนคิดหาวิธีที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นเสมอ	.32

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำชี้แจง ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม จะนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามซึ่งตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และตอบให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูล เพราะหากไม่สมบูรณ์แบบสอบถามจะต้องถูกนำออกไป

แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

[] 1. ชาย [] 2. หญิง

2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

[] 1. มัธยมศึกษาปีที่ 4 [] 2. มัธยมศึกษาปีที่ 5

[] 3. มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

[] 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี [] 2. ปริญญาตรี

[] 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพของผู้ปกครอง

- [] 1. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 [] 2. พนักงาน หรือลูกจ้างบริษัทเอกชน
 [] 3. ค้าขาย [] 4. ประกอบธุรกิจส่วนตัว
 [] 5. เกษตรกร [] 6. อื่น ๆ ระบุ.....

5. รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

6. รายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้-รายจ่ายของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

7. แหล่งที่มาของรายได้ของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] 1. ผู้ปกครอง [] 2. เงินกู้-ยืมเพื่อการศึกษา
 [] 3. ทุนการศึกษา [] 4. รายได้จากการทำงานพิเศษ
 [] 5. ผู้ปกครอง และรายได้จากการทำงานพิเศษ [] 6. อื่นๆ ระบุ.....

8. นักเรียนได้รับรายได้ในลักษณะใด

- [] 1. รายวัน [] 2. รายสัปดาห์
 [] 3. รายเดือน [] 4. อื่นๆ ระบุ.....

9. นักเรียนทำงานเพื่อหารายได้พิเศษหรือไม่

- [] 1. ไม่ทำ [] 2. ทำ

10. นักเรียนใช้จ่ายเงินส่วนใหญ่ในเรื่องใดบ้างต่อไปนี้ (ให้ตอบได้ 3 ข้อ)

- [] 1. ค่าอาหาร เครื่องดื่ม [] 2. ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
 [] 3. ค่าหนังสือ อุปกรณ์การเรียน [] 4. ภาพยนตร์ ซีดี วีดีโอ เทป เพลง
 [] 5. ค่าเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ
 [] 6. ค่าใช้จ่ายในการพักผ่อนหย่อนใจ ท่องเที่ยว
 [] 7. ค่าโทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต
 [] 8. ค่าของสะสม ของเล่น [] 9. อื่น ๆ ระบุ.....

11. ในกรณีเงินไม่พอใช้จ่ายส่วนใหญ่ นักเรียนแก้ไขโดย

☐ 1. ขอบิคารมาดา/ผู้ปกครอง	☐ 2. ขอยืมจากพี่น้อง
☐ 3. ขอยืมจากเพื่อน	☐ 4. เอาสิ่งของไปจำนำ
☐ 5. วางแผนการใช้จ่ายให้พอดีกับรายรับ	☐ 6. อื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวพฤติกรรมกรออม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

12. นักเรียนเริ่มออมตั้งแต่อายุเท่าไร (ถ้าตอบข้อ 1 ให้ข้ามไปทำตอนที่ 4)

☐ 1. ไม่ได้ออม	☐ 2. น้อยกว่า 5 ปี
☐ 3. 5-9 ปี	☐ 4. 10-14 ปี
☐ 5. มากกว่า 15 ปี	

13. ความถี่ในการออมของนักเรียน

☐ 1. ทุกวัน	☐ 2. ทุกสัปดาห์
☐ 3. ทุกเดือน	☐ 4. แล้วแต่สถานการณ์
☐ 5. อื่นๆ ระบุ	

14. จำนวนเงินที่นักเรียนเก็บออมแต่ละครั้ง

☐ 1. น้อยกว่า 100 บาท	☐ 2. 101-500 บาท
☐ 3. 501-1,000 บาท	☐ 4. 1,001 บาทขึ้นไป

15. รูปแบบในการออมของนักเรียนเป็นแบบใด

☐ 1. ฝากธนาคาร	☐ 2. ซื้อสลากออมสิน
☐ 3. ฝากไว้กับบิดา-มารดา	☐ 4. เล่นแชร์
☐ 5. เก็บไว้กับตัวเอง	☐ 6. อื่น ๆ ระบุ.....

16. เป้าหมายในการออมของนักเรียน คือข้อใด

☐ 1. เพื่อเป็นทุนการศึกษา	☐ 2. เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพในอนาคต
☐ 3. ต้องการดอกเบี้ยและผลตอบแทน	
☐ 4. เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน หรือยามเจ็บป่วย	
☐ 5. เพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เช่น อุปกรณ์การเรียน ของสะสม	☐ 6. อื่น ๆ ระบุ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยในการใช้เงิน

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติตนของท่านตามความเป็นจริง ดังนี้

- 1 หมายถึง ปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ปฏิบัติในระดับน้อย
- 3 หมายถึง ปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง ปฏิบัติในระดับมาก
- 5 หมายถึง ปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ข้อความ	ระดับปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนมีบันทึกการใช้เงินประจำเดือน					
2. นักเรียนทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย					
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินทุกครั้ง					
4. นักเรียนใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง					
5. นักเรียนคิดถึงความเป็นของสิ่งของ ก่อนที่จะซื้อเสมอ					
6. นักเรียนจัดลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเสมอ					
7. เมื่อนักเรียนพบของที่ถูกใจ ท่านจะสะสมเงินให้พอจึงจะซื้อ					
8. นักเรียนเปรียบเทียบราคาของที่จะซื้อทุกครั้ง					
9. นักเรียนคิดหาวิธีที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้นเสมอ					

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กวินวุฒิ กลั่นไพฑูรย์. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร-มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- กุลิสรา กฤตวรกาญจน์. (2549). *การพัฒนาพฤติกรรมการออมในเยาวชนโดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการพัฒนา: กรณีศึกษาเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่. ศิลปศาสตรดุษฎี-บัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.*
- คนสวน. (2549). *การออมและการลงทุนต่างกันอย่างไร. ค้นเมื่อ 23 เมษายน 2553, จาก*
<http://www.mfcwebactivity1.com/yesnot02/viewarticle.aspx?topic=1&ontented=33>
- ฉัตรดิพร พัชราภา และคณะ. (2548). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการออม-ทรัพย์สินของวัยรุ่น ในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏ-จันทระเกษม, คณะวิทยาการจัดการ.*
- เฉลิมศักดิ์ เป็รื่องปรีชาศักดิ์. (2552). *การลงทุนและการออม. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2553, จาก* <http://bankru9.com/Image%208/BUD2.10/1.ECO%202.101.doc>
- ชาติรี ศิริสวัสดิ์. (2541). *รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเชิงจริยศาสตร์และค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. กระทรวง-ศึกษาธิการ, คณะกรรมการวิจัยการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม.*
- ดารณี วิทยาศัย. (2545). *การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่ใช้ประกอบการเลือกรูปแบบการออมของพนักงานภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์-บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.*
- ธงชัย บุญพิเชฐวงศ์. (ม.ป.ป.). *การออมทรัพย์สินและการลงทุนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2553, จาก* <http://www.rachinuthit.ac.th/thongchai/pages/home.html>

ธนาคารออมสิน. (2548). รายงานกิจการธนาคารออมสินประจำปี 2548.

กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

นงลักษณ์ วัฒนวนิชย์. (2533). การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติที่มีต่อบริการเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์ไทย กรณีเฉพาะลูกค้าธนาคารนครหลวงไทย จำกัด สาขาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ. (2548). รายงานการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการออมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.

นิวัติ จินะบุญเรือง. (2550). ปัจจัยที่กำหนดการออม. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร-มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุญเสริม หุตะแพทย์. (2538). อุตสาหกรรมบริการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พระนคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2547). มงคลชีวิต ฉบับทางก้าวหน้า. กรุงเทพมหานคร: ฐานการพิมพ์.

พวงแก้ว ปานพรหมินทร์. (2540). คำนิยมพื้นฐาน 5 ประการ ตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล เจริญ. (2536). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

มูลนิธิชัยพัฒนา. (2542). วารสารมูลนิธิชัยพัฒนา: เศรษฐกิจพอเพียง. กันยายน 18 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.chaipat.or.th/chaipat/>

วิไลลักษณ์ ไทยอุดสาห์ และวลัยลักษณ์ อัดตะนันท์. (2531). รายงานการวิจัยเรื่อง การเร่งการออมในครัวเรือนของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุขใจ น้ำผุด. (2541). การบริหารทางการเงินสำหรับเด็กในยุค ไอ เอ็ม เอฟ.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

- สุพัตรา สุภาพ. (2543). *สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาภย์ อินทองคง. (2550). *การศึกษา คือ การพัฒนาชีวิต: กรณีการออม เศรษฐกิจพอเพียงและการทำบัญชีครัวเรือน*. ค้นเมื่อ 23 เมษายน 2553, จาก <http://www.thaingo.org/writer/-view.php?id=376>
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, เตือนใจ เกตุษา และบุญมี พันธุ์ไทย. (2545). *วิธีวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สุลาภา ถาวรศักดิ์. (2551). *การออมและการลงทุน*. ค้นเมื่อ 23 เมษายน 2553, จาก <http://images.sulapaza.multiply.multiplycontent.com/journal/item/7>
- สุวลัยพร พันธุ์โยธี. (2552). *หลักกรรมสำหรับพัฒนาตนเองให้มีระเบียบวินัย*. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.suwalaiporn.com>
- อริมุตโต. (2552). *ระเบียบวินัย*. ค้นเมื่อ 18 ตุลาคม 2553, จาก <http://board.palungjit.com/f14/ระเบียบวินัย-172511.html>
- อุทัย หิรัญโต. (2531). *หลักการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- Cronbach, L. J. (1963). *Education Psychology* (2nd ed.). New York: Harcourt, Brace and Crop.
- Pegasus (ม.ป.ป.). *การออม*. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2553, จาก <http://www.mfcwebactivity1.com/egasus/mainmenu3.html>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางพจณี มัยรัตน์
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. ชุรกิจศึกษา) สถาบันราชภัฏ- จันทระเกษม ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัย- รามคำแหง
ตำแหน่ง	อาจารย์ ระดับ 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
หน่วยงานที่สังกัด	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์
เบอร์โทรศัพท์	0891676366
ผลงานทางวิชาการ	-

ประวัติที่ปรึกษาโครงการวิจัย

ชื่อ-สกุล	กุลชญา วงษ์เพ็ญ
ระดับการศึกษา	ศษ.ม.(ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย รามคำแหง ศษ.บ.(ศึกษาศาสตรบัณฑิต) การสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัย รามคำแหง
ตำแหน่ง	- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 - รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (31 สิงหาคม 2552 – ปัจจุบัน) - ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษาภูมิภาค (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2552) - อดีตหัวหน้ากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ปีการศึกษา 2547-2549) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
หน่วยงานที่สังกัด	คณะศึกษาศาสตร์
ผลงานทางวิชาการ	ตำรา 1. EF 208 ศึกษาาสตร์ตามแนวพุทธศาสตร์ (เอกสารประกอบการสอน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย- รามคำแหง 2. EF 206 ประวัติศาสตร์การศึกษา เลขพิมพ์ 49137 ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย- รามคำแหง วิจัย 1. การศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ คอมพิวเตอร์ของบุคลากร สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ ประเมินผล 2539

2. การปฏิบัติตนทางจริยธรรมตามการรับรู้ของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2545 (ทุนอุดหนุนการวิจัยคณะศึกษาศาสตร์)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบคุณภาพชีวิตในโรงเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนของนักเรียน ระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2547 (ทุนอุดหนุนการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง)

บทความ

1. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2547. หลักสูตรชั้นพื้นฐานกับการปฏิรูปการ
เรียนรู้ วารสารรามคำแหง ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม -
ธันวาคม สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2548 อิทธิพลของสถาบันต่าง ๆ ต่อ
พฤติกรรมเด็กวารสารวงการครู ปีที่ 2 ฉบับที่ 17 เดือน
พฤษภาคม บริษัทฐานวิชาการ จำกัด
3. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2548 วัยรุ่นไทยกับวัฒนธรรมตะวันตก
วารสารวงการครู ปีที่ 2 ฉบับที่ 20 เดือนสิงหาคม
บริษัทฐานวิชาการจำกัด
4. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2549 เทคโนโลยีกับการสอน วารสาร
การศึกษาไทย ปีที่ 3 ฉบับที่ 17 เดือนกุมภาพันธ์ สำนักงาน
เลขาธิการสถานศึกษา
5. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2549 การศึกษาขั้นพื้นฐาน; การศึกษา
พฤติกรรมเด็กเป็นรายกรณี วารสารการศึกษาไทย ปีที่ 3 ฉบับที่
22 เดือนกรกฎาคม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
6. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2550 สอนอย่างไรให้ตระหนักถึงภูมิปัญญา
ไทยวารสารรามคำแหง ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 เดือนกรกฎาคม-
กันยายน.สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

7. ยุพาวดี วงษ์เพ็ญ 2551 บทบาทของครูกับสื่อการสอน
วารสารการศึกษาไทย ปีที่ 4 ฉบับที่ 48 เดือนกันยายน
สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา